உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-தாண்டவராயசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

கைவல்ய நவநீதம்

மூலம்.

இரண்டாம் பதிப்பு.

PRINTED AT THE

UM PRESS

இதன்விலை அணா—௨.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-தாண்டவராயசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

கைவல்யநவநீதம்.

மூலம்.

இஃது

சமிவநக்ஷேத்திரமென்னுங் கோயிலூர்

ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்கசுவாமிகளின் ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ-இராமசாமிச்சுவாமிகளால்

பரிசோதித்தபிரதிக்கிணங்க,

ஆமாத்தூர்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

பிழையறப்பரிசோதித்தவாறு

சென்னை:

மநோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1902.

புத்தகவிளம்பரம்.

சுப்பிரமணியபண்டிதர் ஜீவரக்ஷாமிர்தம்	4	0	0
சிதம்பரம் இராமலிங்கசுவாமிகள் திருவருட்பா	2	8	0
சேதுபுராண வசனம் படத்துடன்	2	0	0
பொன்னம்பலசுவாமிகள் கைவல்லியநவநீதவுரை	2	0	0
திருவிளையாடற்புராணம் செய்யுள்	2	0	0
திருமூலர் திருமந்திரம் (நூ)	1	8	0
ஞானவாசிட்டவசனம்	1	8	0
வள்ளலார் (20) சாஸ்திரம்	1	8	0
பகவற்கீதைவசனம் (தஞ்சைபதிப்பு)	1	4	0
பஞ்சதசப்பிரகரணம்	1	0	0
அருணாசலபுராணம் உரை	0	12	0
தத்துவராயர்பாடுதுறை	0	12	0
சானந்தகணேசர்புராணம் உரை	0	12	0
கந்தபுராணச்சுருக்கம்	0	12	0
ஸ்ரீகுமாரதேவர் (16) சாஸ்திரம்	0	10	0
செய்யுளிலக்கணம்	0	8	0
வேதாந்தபோதினி	0	8	0
பிரபுலிங்கலீலை மூலம்	0	8	0
நந்தனார்சரித்திரகீர்த்தனை லெத்தகிராப் படத்துடன்	0	8	0
மணிமேகலை	0	8	0

இவைதவிரத் தங்களுக்குவேண்டும் பலவித புத்தகங்களும் வி. பி. போஸ்டில் அனுப்பப்படும். அரைரூபாய் தொகைக்குக் குறைந்த புத்தகங்கள் வி. பி. போஸ்டில் அனுப்பமுடியாது. அரை அணா ஸ்டாம்பு அனுப்புகிறவர்களுக்கு ஒருகேட்லாக்கு இனமாக அனுப்பப்படும். மற்றவிஷயங்கள் கேட்லாக்கில் கவனித்துப்பார்க்கும்படி கோருகிறேன்.

கோ - லோகநாத முதலியார்,
நெ - 29. வைத்தியநாதமுதலி வீதி, சென்னை.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கைவல்யநவநீதம்.

மூலம்.

தத்துவவிளக்கப்படலம்.

பாயிரம்.

பொன்னிலமாதராசை பொருந்தினர்பொருந்தாருள்ளம்
தன்னிலந்தரத்திற்சீவ சாட்சிமாத்திரமாய்நிற்கும்
ஏந்நிலங்களினுமிக்க வெழுநிலமவற்றின்மேலாம்
நன்னிலமருவுமேக நாயகன்பதங்கள்போற்றி. (௧)

ஈன்றளித்தழிக்குஞ்செய்கைக் கேதுவாமயனுய்மாலாய்
ஆன்றவீசனுமாய்த்தானே யநந்தமூர்த்தியுமாய்நிற்கும்
மூன்றமுத்தனுமாயின்பப் புணரியாதவனுய்நாளும்
தோன்றியவிமலபோத சொரூபத்தைப்பணிகின்றேனே. (௨)

எவருடையருளால்யானே யெங்குமாம்பிரமமென்பால்
கவருடைப்புவனமெல்லாங் கற்பிதமென்றறிந்து
சுவரிடைவெளிபோல்யானெனன் சொரூபசுபாவமானேன்
அவருடைப்பதுமபாத மநுதினம்பணிகின்றேனே. (௩)

என்னுடைமனதுபுத்தி யிந்தியசரீரமெல்லாம்
என்னுடையறிவினாலே யிரவிமுன்னிமமேயாக்கி

என்னுடைநீயுநானு மேகமென்றுரைக்கியஞ்செய்ய
என்னுடைக்குருவாய்த்தோன்று மீசனையிறைஞ்சினேனே. (அ)

அந்தமுநடுவுமின்றி யாதியுமின்றிவான்போல்
சந்ததமொளிருஞான சற்குருபாதம்போற்றிப்
பந்தமும்வீடுங்காட்டப் பரந்தநூல்பார்க்கமாட்டா
மந்தருமுணருமாறு வத்துதத்துவஞ்சொல்வேனே. (ரு)

படர்ந்தவேதாந்தமென்னும் பாற்கடன்மொண்டுமுன்னூற்
குடங்களினிறைத்துவைத்தார் குரவர்களெல்லாங்காய்ச்சிக்
கடைந்தெடுத்தளித்தேனிந்தக் கைவல்யநவநீதத்தை
அடைந்தவர்விடயமண்டின் றலைவரோபசியிலாரே. (சு)

முத்தனைவேங்கடேச முகுந்தனையெனையாட்கொண்ட
கத்தனைவணங்கிச்சொல்லுங் கைவல்யநவநீதத்தைத்
தத்துவவிளக்கமென்றுஞ் சந்தேகந்தெளிதலென்றும்
வைத்திருபடலமாக வகுத்துரைசெய்கின்றேனே. (எ)

பாயிரம் முற்றிற்று.

நூல்.

நித்தியவநித்தியங்க ணிண்ணயந்தெரிவிவேகம்
மத்தியவிகபரங்கள் வருபோகங்களினிராசை
சத்தியமுரைக்கவேண்டுஞ் சமாதியென்றாறுகூட்டம்
முத்தியைவிரும்புமிச்சை மொழிவர்சாதனமிந்நான்கே. ()

சமந்தமம்விடல்சகித்தல் சமாதானஞ்சிரத்தையாறும்
சமமகக்கரணதண்டந் தமம்புறக்கரணதண்டம்
அமர்தருகருமம்பற்று தறுந்தலேவிடலென்றாகும்
மமர்செயுங்காமமாதி வரினடக்குதல்சகித்தல். (க)

சிரவணப்பொருளைத்தானே சித்தஞ்சிந்திக்குமாறு
சரதமாவைக்குமித்தைச் சமாதானமென்பர்மேலோர்
பரமசற்குருநூலன்பு பற்றலேசிரத்தையாகும்
வரமிகுசமாதியாறு வகையின்சொற்பொருளிதாமே. (க0)

சாதனமின்றியொன்றைச் சாதிப்பாருலகிலில்லை
ஆதலாலிந்தநான்கு மடைந்தவர்க்கறிவுண்டாகும்
நூதனவிவேகியுள்ள நுழையாத்நுழையுமாகில்
பூதசன்மங்கள்கோடி புனிதனும்புருடனாமே. (கக)

இவனதிகாரியானே னிந்திரியங்களாலும்
புவனதெய்வங்களாலும் பூதபௌதிகங்களாலும்
தவனமூன்றடைந்துவெய்யிற் சகித்திடாப்புழுப்போல்வெம்பிப்
பவமறுஞானதீர்த்தம் படிந்திடப்பதறினனே. (கஉ)

ஆனபின்மனைவிமக்க ளர்த்தவேடணைகண்மூன்றில்
கானவர்வலையிற்பட்டுக் கைதப்பியோடிமான்போல்
போனவன்வெறுங்கையோடே போகாதவண்ணஞ்சென்று
ஞானசற்குருவைக்கண்டு நன்றாகவணங்கினனே. (கங)

வணங்கிநின்றழுதுசொல்வான் மாயவாழ்வெனுஞ்சோகத்தால்
உணங்கினேனையனேயென் னுள்ளமேகுளிரும்வண்ணம்
பிணங்கியகோசபாசப் பின்னலைச்சின்னமாக்கி
இணங்கியகுருவேயென்னை யிரட்சித்தல்வேண்டுமென்றான். (கச)

அன்னதன்சிசுவையைய னமைமீன்பறவைபோலத்
தன்னகங்கருதிநோக்கித் தடவிச்சந்நிதியிருத்தி
உன்னதுபிறவிமாற்று முபாயமொன்றுண்டுசொல்வேன்
சொன்னதுகேட்பாயாகிற் றொடர்பவந்தொலையுமென்றான். (கரு)

தொடர்பவந்தொலையுமென்று சொன்னதைக்கேட்டபோதே
தடமடுழ்கினன்போற் சரீரமுங்குளிர்ந்துள்ளாறி
அடருமன்பொழுகுமாபோ லாநந்தபாஷ்பங்காட்டி
மடன்மலர்ப்பாதமீண்டும் வணங்கிநின் றீதுசொல்வான். (கசு)

சொன்னதுகேட்கமாட்டாத் தொண்டனுலுஞ்சுவாமி
நின்னதுகருணையாலே நீரெனையாளலாமே
உன்னதுபிறவிமாற்று முபாயமொன் றுண்டென் றீரே
இன்னதென்றதைநீர்காட்டி யீடேற்றல்வேண்டுமென்றான். (கஎ)

அடங்கியவிருத்தியானென் றறிந்தபின்செறிந்தமண்ணின்
குடம்பையுட்புழுமுன்னூதுங் குளவியின்கொள்கைபோலத்
தொடங்கியகுருவுமான்ம சொரூபமேமருவவேண்டி
உடம்பினுட்சீவனைப்பார்த் துபதேசமோதுவாரே. (கஅ)

வாராயென்மகனேதன்னை மறந்தவன்பிறந்திறந்து
தீராதசுழற்காற்றுற்ற செத்தைபோற்சுற்றிச்சுற்றிப்
போராதகாலநேமிப் பிரமையிற்றிரிவன்போதம்
ஆராயுந்தன்னைத்தானென் றறியுமவ்வளவுந்தானே. (ககூ)

தன்னையுந்தனக்காதாரத் தலைவனையுங்கண்டானேல்
பின்னையத்தலைவன்றானய்ப் பிரமமாய்ப்பிறப்புத்தீர்வன்
உன்னைநீயறிந்தாயாகி லுனக்கொருகேடுமில்லை
என்னைநீகேட்கையாலே யீதுபதேசித்தேனே. (உ0)

என்னைத்தான்சடனுவுள்ளத் தெண்ணியோசொன்னீரையா
தன்னைத்தானறியாமாந்தர் தரணியிலொருவருண்டோ
பின்னைத்தானவர்களெல்லாம் பிறந்திறந்துழலுவானேன்
நின்னைத்தானம்பினேற்கு நிண்ணயமருளுவீரே. (உக)

இன்னதுதேகந்தேகி யிவனெனவுணர்வான்யாவன்
அன்னவன்றன்னைத்தானென் றறிந்தவனுகுமென்ருர்
சொன்னபின்றேகியாரித் தூலமல்லாமலென்ருன்
பின்னதுகேட்டவையர் பீழையுநகையுங்கொண்டார். (உஉ)

தேகமல்லாமல்வேறே தேகியார்காணேனென்ருய்
மோகமாங்கனவில்வந்து மூளைத்தவனெவனீசொல்வாய்
சோகமாங்கனவுதோன்ருச் சுழுத்திகண்டவனுர்சொல்வாய்
ஆகநீநனவிலெண்ணு மறிவுதானேதுசொல்வாய். (உங)

நனவுகண்டதுநான்கண்ட நனவுளநினைவுநீங்கிக்
கனவுகண்டதுஞ்சுழுத்தி கண்டதும்வேருென்றேபோல்
தினம்நுபவிப்பதொக்குந் தெரியவுமில்லைசற்றே
மனதினிலுதிக்கும்பின்னே மறைக்குமதறுளுவீரே. (உச)

தாலத்தின்மரங்கள்காட்டித் தனிப்பிறைகாட்டுவார்போல்
ஆலத்தினுடுக்கள்காட்டி யருந்ததிகாட்டுவார்போல்
தூலத்தைமுன்புகாட்டிச் சூக்குமசொரூபமான
மூலத்தைப்பின்புகாட்ட முனிவரர்தொடங்கினுரே. (உரு)

அத்தியாரோபமென்று மபவாதமென்றுஞ்சொல்லும்
உத்தியாற்பந்தம்வீடென் றுரைக்கும்வேதாந்தமெல்லாம்
மித்தையாமாரோபத்தாற் பந்தமாமபவாதத்தான்
முத்தியாமிவ்விரண்டின் முந்தியாரோபங்கேளாய். (உசு)

ஆரோபமத்தியாசங் கற்பனையாவவெல்லாம்
ஓரோர்வத்துவினில்வேறே யோரோர்வத்துவினையோர்தல்
நாருடுபணியாய்த்தோன்ற னரனுகித்தறியிற்ருேன்றல்
நீருடுகானற்ருேன்ற னிறந்தலம்வெளியிற்ருேன்றல். (உஎ)

இப்படிப்போலநாம ரூபங்களிரண்டுமின்றி
ஒப்பமாயிரண்டிற்குன்று யுணர்வொளிநிறைவாய்நிற்கும்
அப்பிரமத்திற்றேன்று மைம்பூதவிகாரமெல்லாம்
செப்புகற்பனையினாலே செனித்தவென்றறிந்துகொள்ளே. (உஅ)

அதுதானெப்படியென்றக்கா லநாதியாஞ்சீவரெல்லாம்
பொதுவானசுழுத்திபோலப் பொருந்துமவ்வியத்தந்தன்னில்
இதுகாலதத்துவப்பே ரீசனுட்பார்வையாலே
முதுமூலசுபாவம்விட்டு முக்குணம்வியத்தமாமே. (உகூ)

உத்தமவெளுப்புச்செம்மை யுரைத்திடுகறுப்புமாகும்
சத்துவகுணத்தினேடு ரசோகுணந்தமோகுணந்தான்
சுத்தமோடழுக்கிருட்டாச் சொல்லுமுக்குணமுமூன்றாய்
ஒத்துள்வேனுந்தம்மு ளொருகுணமதிகமாமே. (ஙo)

ஒருவழியிதுவாமித்தை யொருவழிவேறுச்சொல்வர்
மருவுமவ்வியத்தந்தானே மகதத்வமாகுமந்த
அருண்மகதத்துவந்தா னகங்காரமாகுமென்றும்
கருவகங்காரமூன்றுக் காட்டியகுணமாமென்றும். (ஙக)

இக்குணங்களிலேவிண்போன் றிருக்குஞ்சிற்சாயைதோன்றும்
முக்குணங்களினுந் தூய்தா முதற்குணமாயையாகும்
அக்குணப்பிரமச்சாயை யந்தரியாமிமாயை
எக்குணங்களும்பற்றுதோ னிமித்தகாரணனுமீசன். (ஙஉ)

ஈசனுக்கிதுசுழுத்தி யிதுவேகாரணசரீரம்
கோசமாநந்தமாகுங் குணமிராசதமவித்தை
தேசறுமவித்தைதோறுஞ் சிற்சாயைசீவகோடி
நாசமாமுயிர்க்கப்போது நாமமும்பிராஞ்ஞனமே. (ஙங)

அழுக்கொடுபெற்றுஞ்சீவர்க் குதுவேயாநந்தகோசம்
சுழுத்திகாரணசரீரஞ் சொன்னதிம்மட்டுமோக
முழுக்குணத்திரண்டால்வந்த மூலவாரோபஞ்சொன்னோம்
வழுத்துசூக்குமவாரோப வழியுநீமொழியக்கேளாய். (௩௪)

ஏமமாயாவினோத வீசனாரருளினாலே
பூமலியுயிர்கட்கெல்லாம் போகசாதனமுண்டாகத்
தாமதகுணமிரண்டு சத்தியாய்ப்பிரிந்துதோன்றும்
வீம்மாமுடலென்றும் விவிதமாந்தோற்றமென்றும். (௩௫)

தோற்றமாஞ்சத்திதன்னிற் சொல்லியவிண்ணும்விண்ணிற்
காற்றதாங்காற்றிற்றீயாங் கனலினீர்நீரின்மண்ணும்
போற்றுமிவ்வைந்துநொய்ய பூதங்களென்றுபேராம்
சாற்றுமற்றிவற்றிற்போக சாதனதநுவுண்டாகும். (௩௬)

ஆதிமுக்குணமிப்பூத மடங்கலுந்தொடர்ந்துநிற்கும்
கோதில்வெண்குணத்திலைந்து கூறுணர்கருவியாகும்
ஓதியபின்னையைந்து முளம்புத்தியிரண்டாஞான
சாதனமாமிவ்வேழுஞ் சற்குணப்பிரிவினாலே. (௩௭)

இராசதகுணத்தில்வேறிட் டெடுத்தகூறைந்துமைந்தும்
பிராணவாயுக்களென்றும் பெருந்தொழிற்கருவியென்றும்
பராவியபெயராமிந்தப் பதினேழுமிலிங்கதேகம்
சுராசுரர்நரர்விலங்காய்த் தோன்றியவுயிர்கட்கெல்லாம். (௩௮)

இவ்வுடன்மருவுஞ்சீவ னிலங்குதைசதனென்றவன்
இவ்வுடன்மருவுமீச னிரணியகர்ப்பனவன்
இவ்வுடலிரண்டுபேர்க்கு மிலிங்கசூக்குமசரீரம்
இவ்வுடற்கோசமூன்று மிதுகனவவத்தையாமே. (௩௯)

சூக்குமசடமிம்மட்டுஞ் சொல்லினேமிப்பாற்றூலம்
ஆக்குமாரோபந்தானு மடைவினின்மொழியக்கேளாய்
தாக்குமிவ்வுயிர்க்குத்தூல தநுவும்போகமுமுண்டாகக்
காக்குமவ்வீசன்பஞ்சீ கரணங்கள்செய்தான்றனே. (௬0)

ஐந்துபூதமும்பத்தாக்கி யவைபாதிநந்நான்காக்கி
நந்துதம்பாதிவிட்டு நான்கொடுநான்குங்கூட்ட
வந்தன்றூலபூத மகாபூதமிவற்றினின்றுந்
தந்தனரன்காந்தூல தநுவண்டபுவனபோகம். (௬௧)

தூலமேமருவுஞ்சீவன் சொல்லியவிசுவனாகும்
தூலமேமருவுமீசன் சொலும்விராட்புருடனாகும்
தூலமேயன்னகோசந் துன்னுஞ்சாக்கிரவவத்தை
தூலகற்பனையீதென்று தொகுத்ததுமனத்திற்கொள்வாய். (௬௨)

சீரியவீசனார்க்குஞ் சீவர்க்குமுபாதியொன்றேல்
ஆரியகுருவேபேத மறிவதெப்படியென்றக்கால்
காரியவுபாதிசீவன் காரணவுபாதியீசன்
வீரியமிகுசமட்டி வியட்டியாற்பேதமாமே. (௬௩)

மரங்கள்போல்வியட்டிபேதம் வனமெனல்சமட்டிபேதம்
சரங்கடாவரங்கள்பேதத் தனியுடல்வியட்டியென்பார்
பரம்பியவெல்லாங்கூட்டிப் பார்ப்பதேசமட்டியென்பார்
இரங்கியபலசீவற்கு மீசற்கும்பேதமீதே. (௬௪)

கற்பனைவந்தவாறு காட்டினேங்காண்பவெல்லாஞ்
சொற்பனம்போலுமென்றே துணிந்தவன்ஞானியாவான்
செற்புதைமழைக்காலம்போய்த் தெளிந்தவாகாசம்போல-
அற்புதமுத்திசேறு மபவாதவழியுங்கேளாய். (௬௫)

அரவன்றுகயிரென்றாற்போ லாளன்றுதறியென்றாற்போல்
நரவன்சொல்லுபதேசத்தாற் கூறுநூலொளியைக்கொண்டு
புரமன்றுபுவனமன்று பூதங்களன்றுஞானத்
திரமென்னும்பிரமமென்று தெளிவதேயபவாதங்காண். (சசு)

உடமுநூலும்போற்செய்த பணியும்பொன்னும்போற்பார்க்கில்
கடமுமண்ணும்போலொன்றாங் காரியகாரணங்கள்
உடன்முதற்சுபாவமீரு வொன்றிலொன்றுதித்தவாறே
அடைவினிலொடுக்கிக்காண்ப தபவாதவுபாயமாமே. (சஎ)

ஆடணமதத்தில்வந்த தோற்றமாஞ்சத்திசெய்யும்
ஏடணைவிகாரஞ்சொன்னீ ரிரண்டுசெத்திகளென்றீரே
மூடலாஞ்சத்திசெய்யு மோகமுஞ்சொல்லுமையா
கேட்டறக்குருவேயென்னக் கிருபையோடருள்செய்வாரே. (சஅ)

தானிகர்தனக்காமீசன் றனையுந்தங்களைத்தாங்கண்ட
ஞானிகடமையுமன்றி நாஸ்திநபாதியென்னும்
ஊனிடையுயிர்களுள்ளத் துணர்விழிகுருடாம்வண்ணம்
வானிலந்திசைகண்மூடு மழைமுகிசியிருள்போன்மூடும். (சகூ)

மூன்றமாம்பிரமத்துக்கும் புறத்துளவிகாரங்கட்கும்
ஆன்றகூடஸ்தனுக்கு மகத்துளவிகாரங்கட்கும்
தோன்றியபேதஞ்சற்றுந் தோன்றாமன்மறைத்துமூடும்
ஊன்றியபவவியாதி யுண்டாக்குமுபாதியீதே. (ருo)

ஆதாரமறைந்துபோனு லாரோபமெங்கேதோன்றும்
ஆதாரமறையாதாகி லாரோபமிலையேயென்றால்
ஆதாரஞ்சமம்விசேட மாமெனவிரண்டுகூறும்
ஆதாரஞ்சமமாமெங்கு மாரோபம்விசேடமாமே. (ருக)

சகமதிவிதுவென்சுட்டாஞ் சமானந்தான்மறைந்திடாது
மிகவிதுகயிறுமென்னும் விசேடந்தான்மறைந்துபோகும்
அகமெனுஞ்சமானந்தன்னை யஞ்ஞானமறைத்திடாது
பகர்விசேடமதாஞ்சீவன் பரமெனுமதனைமூடும். (௫௨)

கேவலநிலைதோன்றாமற் கெடுத்ததுபஞ்சகோசஞ்
சீவனுஞ்சகத்துமாகிச் செனித்தவிட்சேபமன்றோ
ஆவரணந்தானேபா ழுணர்த்தமென்றுரைத்ததேதோ
மேவருங்குருவேயென்று வினவிடின்மகனேகேளாய். (௫௩)

தோற்றமாஞ்சத்திதானுந் துன்பமாம்பவமானாலும்
ஆற்றலான்முத்திசேர்வார்க் கனுகூலமாகுங்காணீ
ஊற்றமாம்பகற்காலம்போ லுபகாரநிசியாலுண்டோ
மாற்றமென்னுரைப்பேன்மைந்தா மறைப்பதுமிகப்பொல்லாதே. ()

சுழுத்தியிற்பிரளயத்திற் றோற்றமாஞ்சகங்கண்மாண்டும்
அழுத்தியபவம்போய்முத்தி யடைந்தவரொருவருண்டோ
முழுத்தவிட்சேபமெல்லா முத்தியிற்கூட்டுகிற்கும்
கொழுத்தவாவரணமுத்தி கூடாமற்கெடுத்தகேடே. (௫௫)

சுத்தியில்வெள்ளிபோலத் தோன்றியதோற்றமான
சத்தியும்பொய்யேயென்றாற் சத்திசாதனமாவந்த
முத்தியும்பொய்யாமென்னின் மோகநித்திரைவிலங்கால்
நித்திரைதெளியுமாபோ னிருவாணநிலைமெய்யாமே. (௫௬)

இம்பரினஞ்சைநஞ்சா லிரும்பினையிரும்பாலெய்யும்
அம்பினையம்பாற்பற்று மழுக்கினையழுக்கான்மாய்ப்பர்
வம்பியன்மாயைதன்னை மாயையான்மாய்ப்பர்பின்னைத்
தம்பமாமதுவுங்கூடச் சவஞ்சுடுதடிபோற்போமே. (௫௭)

இந்தமாயையினாற்சீவர்க் கேழவத்தைகளுண்டாகும்
அந்தவேழவத்தைதம்மை யடைவினின்மொழியக்கேளாய்
முந்தவஞ்ஞானமுடன் முளைத்தல்காணாதஞானம்
சந்ததங்கண்டஞானந் தழல்கெடல்குளிர்மையாதல். (௫௮)

பிரமமாந்தனைமறந்த பேதைமையேயஞ்ஞானம்
பரணிலைகாணோமென்று பகர்தலாவரணமுடல்
நரனொருகருத்தாற்சீவ னெனமுளைத்தரோற்றம்
குரவன்வாக்கியத்தாற்றன்னைக் குறிக்கொளல்பரோட்சஞானம். ()

தத்துவவிசாரஞ்செய்து சகலசந்தேகமும்போய்
அத்துவிதந்தானாத லபரோட்சஞானமாகும்
கத்தனுஞ்சீவபேதங் கழிவதேதுக்கம்போகல்
முத்தனாயெல்லாஞ்செய்து முடிந்ததாநந்தமாமே. (௬௦)

இதுநினக்கறியும்வண்ண மிப்படியொருதிட்டாந்தம்
புதுமையாங்கதைகேள்பத்துப் புருடரோராற்றைநீந்தி
உதகதீரத்திலேறி யொருவனொன்பதுபேரெண்ணி
அதனொடுதசமன்றானென் றறியாமன்மயங்கிநின்றான். (௬௧)

அறியாதமயலஞ்ஞான மவனில்லைக்காணோமென்றல்
பிறியாவாவரணமாகும் பீழைகொண்டழல்விட்சேபம்
நெறியாளன்றசமனுண்டு நிற்கின்றானென்றசொல்லைக்
குறியாகவெண்ணிநெஞ்சிற் கொள்வதுபரோட்சஞானம். (௬௨)

புண்ணியபதிகன்பின்னும் புருடரொன்பதின்மர்தம்மை
எண்ணுநீதசமனாவை யென்னவேதன்னைக்காணல்
கண்ணினிற்கண்டஞானங் கரைதல்போவதுநோய்போதல்
திண்ணியமனதிலையர் தெளிதலாநந்தமாமே. (௬௩)

தசபுமான்றனைக்கண்டாற்போற் சற்குருமூர்த்தியேயென்
நிசவடிவினையான்காண நீர்காட்டல்வேண்டுமென்றான்
சுசிபெறுமிலட்சியார்த்தந் துவம்பதந்தற்பதங்கட்
கசிபதவைக்கியஞ்செய்யு மதுசெயுமுண்மைகேளாய். (சுச)

விண்ணென்றமகாவிண்ணென்று மேகவிண்ணென்றும்பாரின்
மண்ணென்றுகடவிண்ணென்று மருவியசலவிண்ணென்றும்
எண்ணுங்கற்பனைபோலொன்றே யெங்குமாம்பிரமமீசன்
நண்ணுங்கூடஸ்தன்சீவ னென்குசைதந்யமாமே. (சுரு)

பூச்சியவீசன்சீவன் புகல்பதமிரண்டினுக்கும்
வாச்சியம்லட்சியந்தான் மலமிலாப்பிரமமான்மா
காச்சியபாலினெய்போற் கலந்தொன்றுங்கடைந்தெடுக்கும்
ஆச்சியமென்னவுன்னை யறிந்துநீபிறிந்துகொள்ளே. (சுசு)

பிறிவதெப்படியென்றக்காற் பிணமாகுமுடனுனென்னும்
அறிவினைக்கொல்லல்வேண்டு மைம்பூதவிகாரமன்றோ
வெறியதோர்துருத்திமூக்கின் விடுவதுபோலுன்மூக்கால்
எறிபிராணனுநீயல்லை யிராசதகுணவிகாரம். (சுஎ)

கரணமாமனதுபுத்தி கருத்தாவாமவையான்மாவோ
தரமுளவிரண்டுகோசஞ் சத்துவகுணவிகாரம்
வரமறுதுயிலாநந்த மயனையுநானென்னுதே
விரவியதமவஞ்ஞான விருத்தியின்விகாரமாமே. (சுஅ)

சத்தொடுசித்தாநந்தஞ் சமந்திரஞ்சாட்சியேகம்
நித்தியம்வியாபியான்மா நீயதுவாவறிந்து
பொத்தொடுசடந்துக்காதி பொருந்துபேதங்களான
குத்திரபஞ்சகோசக் குகைவிட்டுவெளியிலாவாய். (சுகூ)

பஞ்சகோசமும்விட்டப்பாற் பார்க்கின்றபொழுதுபாழே
விஞ்சியததுவல்லாமல் வேறொன்றுந்தெரியக்காணேன்
அஞ்சனவிருளையோகா னகமெனவநுபவிப்பேன்
வஞ்சமில்குருவேயென்ற மகன்மதிதெளியச்சொல்வார். (எ0)

மூன்புகறசமன்புத்தி மோகத்தாலெண்ணியெண்ணி
ஒன்பதுபேரைக்கண்ட வொருவனுந்தனைக்காணாத
பின்பவமிடையிற்கண்ட பெரியபாழவனோபாராய்
அன்புளமகனேகாண்ப தடங்களுங்காண்பானீயே. (எக)

தூலசூட்சுமவஞ்ஞானந் தோன்றுமூன்றவத்தைதாமும்
காலமோர்மூன்றுஞ்சன்மக் கடலெழுங்கல்லோலங்கள்
போலவேவந்துவந்து போனவெத்தனையென்பேனான்
ஆலமர்கடவுளாணை யவைக்கெலாஞ்சாட்சிநீயே. (எ௨)

எல்லாங்கண்டறியுமென்னை யேதுகொண்டறிவேனென்று
சொல்லாதேசுயமாஞ்சோதிச் சுடருக்குச்சுடர்வேறுண்டோ
பல்லார்முன்றசமன்றன்னைப் பார்ப்பதுந்தனைக்கொண்டேதான்
அல்லாமற்பதினொன்றானு மவனிடத்துண்டோபாராய். (எ௩)

அறிவுக்குமறிவுசெய்யு மறிவுவேறுண்டென்றெண்ணும்
அறிவற்றகுதர்க்கமூடர்க் கனவஸ்தைபலமாய்த்தீரும்
அறிபடும்பொருணீயல்லை யறிபடாப்பொருணீயல்லை
அறிபொருளாகுமுன்னை யநுபவித்தறிவாய்நீயே. (எச)

மதுரமாங்கட்டிசுட்ட மாப்பணியாரமெல்லாம்
மதுரமாக்கியவத்தற்கு மதுரந்தான்சுபாவமன்றோ
அதுவிதுவெனுஞ்சடங்க ளறிவாகவறிவைத்தந்தே
அதுவிதுவிரண்டுமொகா வகம்பொருளறிவாய்நீயே. (எரு)

இந்தநீதுவம்பதத்தி னிலட்சியப்பொருளாமென்றும்
பந்தமில்பிரமமேதற் பதந்தனிலிலட்சியார்த்தம்
அந்தமாஞ்சீவனீச னவர்களேவாச்சியார்த்தம்
சந்ததம்பேதமாவார் தமக்கயிக்கியங்கூடாதே. (எசு)

பேதமானதுவுங்கேளாய் பெயராலுமிடங்களாலும்
ஓதருமுபாதியாலு முடலாலுமுணர்வினாலும்
பாதலம்விசும்புபோலப் பலதூரமகன்றுநிற்பர்
ஆதலாலிவர்க்கெந்நாளு மைக்கமென்பதுகூடாதே. (எஎ)

வடநூல்வல்லவர்கள்சொல்லும் வாசகப்பொருள்சேராமல்
இடராகிற்பொருளாம்வண்ண மிலக்கணையுரையாற்கொள்வார்
திடமானவதுவுமூன்றாச் செப்புவார்விட்டதென்றும்
விடலிலாதென்றும்விட்டு விடாததென்றும்பேராமே. (எஅ)

கங்கையிற்கோஷமென்றுங் கறுப்புச்சேப்போடுதென்றும்
தங்கியசோயந்தேவ தத்தனென்றுஞ்சொல்வார்கள்
இங்குதாரணங்களாக்கி யிந்தமூன்றுரைகளாலே
துங்கநூல்விரோதமான சொல்லெலாம்பொருளாந்தானே. (எகூ)

பன்னியசோயமென்னும் பதங்களின்வாச்சியார்த்தம்
அன்னியதேசகால மவனிவனென்பவெல்லாம்
சொன்னவிவ்விரோதம்விட்டுத் தொடரிலக்கியம்விடாமல்
உன்னிடிற்றேவதத்த னொருவனைவெளியாக்காட்டும். (அ0)

தத்துவமெனும்பதங்கள் பிரமமாய்ச்சாட்சியான
வத்துவைவிடாமற்பேத வாச்சியார்த்தத்தைவிட்டு
நித்தமுமதுநீயாகு நீயதுவாகுமென்னும்
அர்த்தமுமகண்டமென்றே யசிபதவைக்கியங்காட்டும். (அக)

கடநீரின்மேகநீரிற் கண்டவானிரண்டும்பொய்யே
குடவானும்பெரியவானுங் கூடியொன்றாமெப்போதும்
இடமானபிரமஞ்சாட்சி யிரண்டுமெப்போதுமேகம்
திடமாகச்சுவாநுபூதி சிவோகமென்றிருந்திடாயே. (௮௨)

தஞ்சமாங்குருவுஞ்சொன்ன தத்துவவழிதப்பாமல்
பஞ்சகோசமுங்கடந்து பாழையுந்தள்ளியுள்ளில்
கொஞ்சமாமிருப்பும்விட்டுக் கூடஸ்தன்பிரமமென்னும்
நெஞ்சமுநழுவியொன்றாய் நின்றபூரணத்தைக்கண்டான். (௮௩)

அனுபவாநந்தவெள்ளத் தழுந்தியேயகண்டமாகித்
தனுகரணங்களாதி சகலமுமிறந்துசித்தாய்
மனதுபூரணமாய்த்தேக மானசற்குருவுங்காண
நனவினிற்சுழுத்தியாகினன்மகன் சுபாவமானான். (௮௪)

அளிமகனெடும்போதிவ்வா றானபின்மனதுமெள்ள
வெளியில்வந்திடவுணர்ந்தான் விமலதேசிகனைக்கண்டான்
துளிவிழிசொரியப்பாதந் தொழுதுவீழ்ந்தெழுந்துசூழ்ந்தான்
குளிர்முகச்சுவாமிகேட்கக் கும்பிட்டுநின்றுசொல்வான். (௮௫)

ஐயனேயென்னுள்ளேநின் றநந்தசன்மங்களாண்ட
மெய்யனேயுபதேசிக்க வெளிவந்தகுருவேபோற்றி
உய்யவேமுத்திநல்கு முதவிக்கோருதவிநாயேன்
செய்யுமாறொன்றுங்காணேன் றிருவடிபோற்றிபோற்றி. (௮௬)

சிட்டனிவ்வாறுகூறத் தேசிகர்மகிழ்ந்துநோக்கிக்
கிட்டவாவெனவிருத்திக் கிருபையோடருளிச்செய்வார்
துட்டமாந்தடைகண்மூன்றுந் தொடராமற்சொரூபஞான
நிட்டனாயிருக்கினீதே நீசெய்யுமுதவியாமே. (௮௭)

நீநானென்றிரண்டில்லாம னிறைந்தபூரணமாயெங்கும்
நானாகத்தெளிந்தஞான நழுவுமோகுருவேயென்றான்
தானாகும்பிரமரூபஞ் சற்குருநூலாற்றோன்றும்
ஆனாலுந்தடைகளுண்டே லநுபவமுறைத்திடாதே. (அஅ)

தடையெவையெனிலஞ்ஞான சந்தேகவிபரீதங்கள்
படர்செயுமிந்தமூன்றும் பலசன்மப்பழக்கத்தாலே
உடனுடன்வரும்வந்தக்கா லுயர்ஞானங்கெடுமிவற்றைத்
திடமுடன்கெடுப்பாய்கேட்டல் சிந்தித்தறெளிதலாலே. (அகூ)

அக்கினிகட்டுப்பட்டா லற்பமுஞ்சுடமாட்டாது
மக்கினஞானத்தாலே வந்தபந்தமும்வேவாது
சிக்கெனப்பழகிக்கேட்டல் சிந்தித்தறெளிதலாலே
விக்கினமடஞ்சந்தேகம் விபரீதம்போக்குவாயே. (கூ0)

பிரமபாவனையைமூடிப் பேதங்காட்டுவதஞ்ஞானம்
குரவன்வாக்கியநம்பாமற் குழம்புவதாஞ்சந்தேகம்
திரமறுசகமெய்யென்றுந் தேகநானென்றுமுள்ளே
விரவியமோகந்தானே விபரீதமென்பர்மேலோர். (கூக)

தத்துவவநுபோகந்தான் சாதித்தல்கேட்டலென்பார்
ஒத்துளபொருளேகத்தா லுசாவல்சிந்தித்தலென்பார்
சித்தமேகாந்தமான தெரிசனந்தெளிதலென்பார்
நித்தமிப்படிசெய்தக்கா னிர்வாணம்பெறுவாய்நீயே. (கூஉ)

எத்தனைநாண்ஞாதாவு ஞானமுமிருக்குமுன்பால்
அத்தனைநாளும்வேண்டு மப்பாலோர்செயலும்வேண்டா
நித்தமும்வெளிபோற்பற்று ஞேயமாத்திரமாய்ச்சீவன்
முத்தரானவர்விதேக முத்திபெற்றிருப்பாரென்றும். (கூங)

ஞானமார்சீவன்முத்தர் நால்வகையாவர்கேளாய்
வானிகர்பிரமவித்து வரன்வரியான்வரிட்டன்
ஆனவர்நாமமாகு மவர்களிற்பிரமவித்தின்
தானமுமற்றைமூவர் தாரதம்மியமுஞ்சொல்வேன். (கசச)

தீரராய்ப்பிரமவித்தாய்த் தெளிந்தவர்தெளியுமுன்னம்
வாரமாயிருந்தத்ங்கள் வருணமாச்சிரமஞ்சொன்ன
பாரகாரியமானாலும் பலர்க்குபகாரமாக
நேரதாச்செய்வர்தீர்ந்த நிலைவிடார்சீவன்முத்தர். (கசரு)

காமமாதிகள்வந்தாலுங் கணத்திற்போமனத்திற்பற்றார்
தாமரையிலைத்தண்ணீர்போற் சகத்தொடுங்கூடிவாழ்வார்
பாமரரெனக்காண்பிப்பார் பண்டிதத்திறமைகாட்டார்
ஊமருமாவாருள்ளத் துவகையாஞ்சீவன்முத்தர். (கசசா)

பேதகர்மத்தால்வந்த பிராரத்தநாநாவாகும்
ஆதலால்விவகாரங்க ளவரவர்க்காவவாகும்
மாதவஞ்செயினுஞ்செய்வார் வாணிபஞ்செயினுஞ்செய்வார்
பூதலம்புரப்பாரையம் புகுந்துண்பார்சீவன்முத்தர். (கசஎ)

சென்றதுகருதார்நாளைச் சேர்வதுநினையார்கண்முன்
நின்றதுபுசிப்பார்வெய்யி னிலவாய்விண்விழுதுவீழ்ந்து
பொன்றினசவம்வாழ்ந்தாலும் புதுமையாவொன்றும்பாரார்
நன்றுதீதென்னார்சாட்சி நடுவானசீவன்முத்தர். (கசஅ)

பின்னைமூவரிலிரண்டு பேர்களுஞ்சமாதியோகம்
தன்னையுற்றிருப்பார்தேக சஞ்சாரநிமித்தந்தானாய்
உன்னுவோன்வரன்வேற்றோரா லுணர்பவன்வரியானாகும்
அன்னியர்தம்மாற்றன்னா லறியாதோன்வரிட்டனாமே. (கசகூ)

அரிதாகுமிவர்களிவ்வா றநேகராளுலுமுத்தி
சரியாகும்பாடுபெட்ட சமாதிக்குப்பலனேதென்றால்
பெரிதான திருஷ்டதுக்கம் பிரமவித்தநுபவிப்பன்
வரியானும்வரனுமற்றை வரிட்டனுஞ்சுகமாய்வாழ்வார். (க00)

பிரமஞானிகளுங்கர்மப் பேதையர்போலேவாழ்ந்தால்
திரமுறுமஞ்ஞானம்போய்ச் செனியாதவழியேதென்றால்
பரவுமாகாசமொன்றிற் பற்றாதுமற்றைநாலும்
விரவினதோடெங்கூடும் விதமிருவோருமாவார். (க0க)

சீவன்முத்தனைச்சேவித்தோர் சிவனயனெடுமாலான
மூவருமகிழநோன்பு முழுவதுஞ்செய்துசன்ம
பாவனமானரென்று பழமறைமுழங்குமிப்பால்
மேவருஞ்சீவன்முத்தர் விதேகமுத்தியுநீகேளாய். (க0உ)

பஞ்சினையூழித்தீப்போற் பலசன்மவிவிதவித்தாம்
சஞ்சிதமெல்லாஞானத் தழல்சுட்டுவெண்ணீறாக்கும்
கிஞ்சிதாகாமியந்தான் கிட்டாமல்விட்டுப்போகும்
விஞ்சினபிராரத்தத்தின் வினையநுபவித்துத்தீரும். (க0௩)

பொறுமையாற்பிராரத்தத்தைப் புசிக்குநாட்செய்யுங்கர்மம்
மறுமையிற்றொடர்ந்திடாமல் மாண்டுபோம்வழியேதென்றால்
சிறியவரிகழ்ந்துஞானி செய்தபாவத்தைக்கொள்வார்
அறிவுளோரறிந்துபூசித் தறமெலாங்கைக்கொள்வாரே. (க0௪)

அறியமெஞ்ஞானத்தீயா லவித்தையர்முட்டனீறாகும்
பெரியதூலமுங்காலத்தாற் பிணமாகிவிழுமந்நேரம்
உரியசூக்குமசரீர முலையிரும்புண்டநீர்போல்
துரியமாய்விப்புவாய்நின்ற சொரூபத்திலிறந்துபோமே. (க0௫)

கடமெனுமுபாதிபோனாற் ககனமொன்றானாற்போல
வுடலெனுமுபாதிபோன வுத்தரஞ்சீவன்முத்தர்
அடிமுடிநடுவுமின்றி யகம்புறமின்றிநின்ற
படிதிகழ்விதேகமுத்திப் பதமடைந்திருப்பனொன்றம். (க0சு)

சொல்லியமகனேயெங்குஞ் சூழ்வெளியிருக்கமண்ணைக்
கெல்லியபின்புதோன்றுங் கிணற்றினாகாசம்போலே
ஒல்லையாம்பிரமநூலா லுற்றதுபோலேதோன்றும்
எல்லையினாமெப்போது மேகமென்றிருந்துவாழ்வாய். (க0எ)

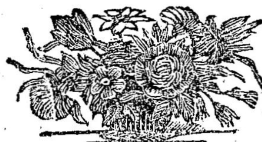
கானனீர்கிளிஞ்சில்வெள்ளி கந்தர்ப்பநகர்களூர்
வானமைகயிற்றிற்பாம்பு மலடிசேய்முயலின்கோடு
பீனமாந்தறிபுமானிற் பிரபஞ்சமெல்லாம்பொய்யே
ஞானமெய்மகனேயுன்னை நம்மானைமறந்திடாதே. (க0அ)

முதலாவது

தத்துவவிளக்கப்படலம்.

முற்றிற்று.

படலம் க-க்கு திருவிருத்தம் - க0அ.

இரண்டாவது
சந்தேகந்தெளிதற்படலம்.

——:o:——

நரர்குழிபறித்துமெள்ள நாட்டியநெடியகம்பம்
உரமுறக்குத்திக்குத்தி யுன்றப்பிக்குமுபாயம்போலே
பரமசிற்சொரூபந்தன்னிற் பற்றியமனோவிருத்தி
திரநிலைபெறச்சந்தேகந் தெளிதலைமொழிகின்றேனே. (க)

நற்கருத்துடையோனாகி ஞானவானாகிநின்றோன்
மர்க்கடநியாயம்போலே மகாபூதவிகாரந்தொட்டு
நிர்க்குணவிதேகமுத்தி நிலைபரியந்தஞ்சொன்ன
சற்குருவினைவிடாமற் சந்ததமநுசரித்தான். (உ)

சந்ததம்புருடன்றன்னைச் சாயைபோல்விடாமலன்பாம்
மைந்தனைநோக்கிச்சாட்சி மாத்திரமாய்நின்றாயோ
சிந்தையிலையமெல்லாந் தீர்ந்தவோதெளிவினுள்ளே
அந்தரங்கலந்ததுண்டோ வநுபவமுரைசெய்வாயே. (௩)

எனவுரைத்தருளுமாசா னிருபதம்வணங்கியெந்தாய்
சனனவன்காட்டின்மோகத் தமத்தெழுபேதப்பேய்கள்
உனதருளுதயவெற்பி லுபதேசவருக்கன்றோன்றி
மனவிழிதெரியஞான வான்கதிர்பரந்தாலுண்டோ. (௪)

மந்திரமூர்த்திதன்னான் மாற்றியபேய்போனாலும்
எந்திரமெழுதிக்கட்டி யினிவாரவகைசெய்வார்போல்
முந்தியுன்னுபதேசத்தான் மோகம்போனாலுமையா
புந்திநின்றுறைக்கவின்னம் புகலும்விண்ணப்பமுண்டே. (௫)

ஆகமப்பிரமாணத்தா லறியென்றும்வாக்குக்கெட்டா
தேகமாம்பிரமமென்று மிதயத்தாலுணர்வாயென்றும்
சோகமாமனத்திற்கெட்டாச் சுயஞ்சோதியென்றுஞ்சொன்னீர்
மோகமாமிரண்டுசங்கை முளைத்தனபறித்திடீரோ. (௬)

மற்றைமூப்பிரமாணத்தால் வத்துநிண்ணயங்கூடாதே
உற்றதோர்விடயம்பூத முபயமன்றுதலாலே
குற்றமாங்குணவிசேடங் கூட்டாமலிருக்கையாலே
இற்றதுவாக்குக்கெட்டா தென்பதுமறிவாய்நீயே. (௭)

வாக்கியந்தனக்கெட்டாது வத்துவென்றுரைத்தவேதம்
வாக்கியவிருத்தியால்வ் வத்துவைக்காட்டிற்றன்றே
வாக்கியங்களிலேமான மாவதேதென்றாயாகில்
வாக்கியமிரண்டுமெய்யே மறைகள்பொய்யாதுகேளாய். (௮)

தன்பதியல்லாப்பேர்க ளமையல்லனல்லனென்றாள்
அன்பனைக்கேட்டநேர மவள்வெட்கிமௌனமானாள்
என்பதுபோலநீக்கி யிதன்றிதன்றெனச்சேடித்து
பின்பரப்பிரமந்தன்னைப் பேசாமற்காட்டும்வேதம். (௯)

முந்தியசங்கைதீர மொழிந்ததை யறிந்துகொள்வாய்
பிந்தியசங்கைதீரப் பேசுமுத்தரநீகேளாய்
இந்தியங்களுக்கிராச னிதயமாமதினெண்ணங்கள்
புந்தியுமனமுமென்றே புறத்தகத்துலாவியாடும். (௧௦)

உன்முகம்போற்கண்ணாடிக் குள்ளொருமுகங்கண்டாற்போல்
சின்மயவடிவின்சாயை சித்துப்போற்புத்திதோன்றும்
நின்மனேவிருத்தியந்த நிழல்வழியாயுலாவும்
தன்மனன்மகனேயிந்தைத் தானன்றேஞானமென்பார். (௧௧)

உருக்கியதராநீர்நாநா வுருவங்களானுற்போல
விருத்திகள்கடபடாதி விடயமாய்ப்பரிணமிக்கும்
அருப்பலவிடயமெல்லா மாபாசன்ருேற்றுவிக்கும்
இருட்டினில்விளக்குங்கண்ணு மில்லாமற்பொருள்காணுதே. (௧௨)

எரிகின்றவிளக்காற்கண்ணு விருட்பொருள்காணல்வேண்டும்
தெரிகின்றபரிதிகாணச் சென்றிடிற்கண்ணேபோதும்
விரிகின்றசகத்தைக்காண விருத்தியும்பலமும்வேண்டும்
புரிகின்றவிருத்தியொன்றேபோதுமெய்ப்பொருள்காண்போர்க்கே.

விருத்தியும்பலமுங்கூடும் விகாரமேமனமென்பார்கள்
கருத்தெழுவிருத்திவேண்டுங் கணக்கினன்மனத்திற்கெட்டும்
வருத்தியபலமாமிந்த மனத்திற்கெட்டாதுகண்டாய்
அருத்தமிப்படியென்றைய மகன்றுநீதெளிந்திடாயே. (௧௪)

வேறு.

வஞ்சகமில்பரமார்த்தகுருவேசொன்ன வழிகளறிந்தேனினியோர் வசனங்கேளீர், சஞ்சலமற் றகண்டபூரணமாய்ச்சித்தாந்ததாகாரமாவதன்றேசமாதியோகம், உஞ்சலையொத்தலைவதுதன் சுபாவமாகியொருகணத்திற்பலவுலகாயுதிக்குமிந்த, நெஞ்சகம்வத்துவிலசையாநிவாததீப நிலையடைவதெப்படியோ நீர்சொல்வீரே. (௧௫)

கருதுமனேகுணமூன்று மூன்றிலொன்று கதித்தெழுந்தான்மற்றிரண்டுங் கரந்துநிற்கும், தருமமிகுஞ் சத்துவமேலானபோது சன்மார்க்கமானதெய்வ சம்பத்துண்டாம், மருவுரசோகுணமாகி லுலகதேக வாதனையாஞ்சாத்திரவாதனையுமாகும், அருமகனேதமோகுணமேலானபோதி லசுரசம்பத்துண்டாகுமறிந்துகொள்ளே. (௧௬)

மனதுசத்துவசொரூபமற்றிரண்டும் வந்துகலந்தனவவற்றைமாற்றினுற்போம், தனதுசன்மார்க்கத்தைவிடாதிருந்தபோது தமோகுணமும்ரசோகுணமுஞ்சமிக்கும்பின்னைக்,கனபரிணமஞ்சலனம்போம்போனக்காற் களங்கமற்றுநின்றவாகாசம்போலும், நினதுளமப்படியாமப் பிரமத்தொன்ருய்நிருவிகற்பசமாதியிலேநிற்குந்தானே. (௧௭)

களங்கமற்றகண்ணுடிதன்முன்வேறோர் களங்கமற்ற கண்ணுடிகாட்டும்போது, விளங்கியதன்மயமாகியபேதமாகிவிகர்ப்பமின்றிநிருவிகற்பமாளுற்போல, அளந்தறியப்படாவிபுவாய்ச் சத்தாய்ச்சித்தாயாநந்தமாம் பிரமத்தைக்கியமான, உளந்தெளிந்தபடியிருந்தா லுலகமெங்கே யுலேவெங்கேயென்றுசங்கையொழித்திடாயே. (௧அ)

ஏகமாய்மனமிறந்தாற்சீவன்முத்த ரிருக்குமட்டும் பிராரத்தமெதினுலுண்பார், போகமானதுபுசித்துத் தொலேப்பதன்றேபுசிப்பதென்ருன் மனந்தானும் போனதன்றே, சோகமாமனமிரந்தாற்போகமில்லே தோன்றுமெனின் முத்தரென்றுசொலக்கூடாதே, மோகமாமிதுதெளியக் குருவேநன்ரு மொழிந்தருள்வாய்தெளிந்ததன்றேமுத்திதானே. (௧௯)

மனநாசஞ்சொரூபமென்று மரூபமென்றும்வகுத்துரைப்பாரிருவகையாவருமிவற்றில், வினவாதசீவன்முத்த ரிடத்திலொன்றும்விதேகமுத்தரிடத்திலொன்றுமேவுங்கண்டாய், தனதானசத்துவமாய்மனஞ்சேஷித்துத் தமசுரசசுகணசித்தல்சொரூபநாசம், அனகாசத்துவந்தானுமிலிங்கதேக மடங்கும்போ தடங்குதலேயரூபநாசம்.()

சுத்தமாஞ்சத்துவமே யுண்மையாகுந் துகளிருள்போனுன்மனமென்சொல்லும்போம்போம், வர்த்தமானத்தில்வந்தவுணவை யுண்பார் வருவதும்போவது நினைந்து மகிழார்வாடார், கர்த்தராமகர்த்தை

யைவிட்டகர்த்தராகிக் கரணவிருத்திகளவத்தைகாண்பாராகி, முத்த ராயிருக்கலுமாம்புசிப்புங்கூடு முட்டிலையென்றறிந் துசங்கைமோசிப் பாயே. (உக)

விவகாரவேளையெலாஞ் சமாதியென்றால் விகற்பமன்றோமன மலைந்துவிடாதோவிட்டால், அவதானநழுவுமன்றோவென்றாயாகில தற்கொருதிட்டாந்தங்கேளாசைகொண்டு, நவமாகப்பரபுருடன்றன் னைக்கூடி நயந்தசுகமநுபவித்தநாரிநெஞ்சந், தவமாகமனைத்தொழில் கள் செய்யும்போதும் தழுவியநுபவித்தசுகந்தனைவிடாதே. (உஉ)

தேகத்தனலனாகியகர்த்தனாகிச் சீவனின்றிப்பிரமமாய்த்தெளிந் தமுத்தன், போகத்தையுண்பனென்றாற்கருத்தாவாமேபூரணமாமகர் த்தனுக்குப்போகமுண்டோ, சோகத்தையறுத்தருளுங்குருவேயிந்த த்துகளறுக்க வேண்டுமென்றுசொன்னாயாகில், மாகர்த்தன்மாபோ கிமாத்தியாகி வகைமூன்றாயவரிருக்குமகிமைகேளாய். (உங)

செய்கையுஞ்செய்விக்கையுமற் றிருக்குங்காந்தச் சிலைமலைமுன் னிரும்புகள்சேட்டிக்குமாபோல், செய்கையுஞ்செய்விக்கையுமற்றிரு க்குமென்முன் செடமானவுலகமெலாஞ் சேட்டைசெய்யும், மெய்க லந்தவிந்திரியவிகாரரூப விவகாரவிருத்திக்கும்விருத்திதானு, மெய் கலந்தசமாதிக்குஞ்சாட்சியோநான் வெயில்போலென்றுறைத்தவனே விபுமாகர்த்தன். (உச)

அறுசுவையின் குணங்குற்ற மசுத்தஞ்சுத்த மபத்தியம்பத்திய மெனவூணைய்ந்திடாமல், பொறுமையுடன் கிட்டினதைக்காட்டுத்தீ ப்போற் போகங்கள் புசிப்பவன்மா போகியாகும், சிறிதுபெரிதுகட ன தந்நியங்கணண்மைதீமைகள்சேரினும்படிகச்செயல்போற்சித்தம், வெறிதிருக்குமவனேமாத்தியாகியாவன் விரதமிம்மூன்றுடையவரே வீடுளோரே. (உரு)

வேறு.

மெய்யுங்கொண்டபிராரத்தந்தரு விதிவழிநின்றிடவும்
உய்யுங்கர்மிகளுக்கநுகுணமா வுறிதொழில்செய்திடவும்
செய்யுஞ்செய்கை முடிந்தவனென்றுரைசெப்புவதெப்படியோ
நையுந்துன்பமகற்றியகுருவே நலமாவருள்வீரே. (௨௬)

ஆடவர்செய்தொழின்மூவகையாகு மவித்தைவசத்துறுநாள்
ஏடணைமமதையகந்தையுளார்க்கே யிகபரவிவகாரம்
வீடணுகுவமெனுமிச்சையுளார்க்கே வித்தைபடிப்பதெலாம்
பாடன்மிருந்தொழிலாற் பலனுண்டோபரிபூரணமானால். (௨௭)

குரவர்சிகாமணியேகேளீர்நீர் கூறினவழியொக்கும்
பரமுடனிகமுமிழந்தவரன்றோ பழகுவர்மெய்ஞ்ஞானம்
விரவுமுயர்ச்சியின்மீண்டவரதையினி வேண்டுவரோவேண்டார்
சிரவணமனனாதிகள்வேண்டா வோசித்தமுறைத்திடவே. (௨௮)

கிளர்மகனேகேள்தத்துவமறியார் கேட்டல்செயக்கடனே
தளர்வறுசிந்தித்தலின் முயல்வார்சிலர் சந்தேகங்களுளார்
தெளிதலினிற்பார்விபரீதப்பேய் தீராவாதனையோர்
வெளியுருவாயறிவாய்நிறைவாயினர் வேண்டுவதொன்றுண்டோ. ()

ஐயாகேளீர்தத்துவஞானியு மஞ்ஞானிகள்போலே
செய்யாநின்றேன்கண்டேனுண்டேன் சென்றேனெனலாமோ
பொய்யாம்விபரீதங்களவற்குப் போயினவென்றீரே
மெய்யாம்பிரமவிசாரமிதன்றே வெளியாவுரையீரே. (௩0)

ஓய்ந்தகனவிற்கண்டபழங்கதை யோதுவன்வாதனையால்
ஆய்ந்தறிவுற்றவனப்படிசெப்புவ னாபாசனுமாகான்
மாய்ந்ததனுடல்வேமளவும் விண்ணவன்மநுடனெனப்படுவான்
வீய்ந்தசிதாபாசன்போமளவும் விவகாரந்தொடரும். (௩௧)

ஆனாலையாகுருவேகாண்ப தசத்தியமென்றாலும்
நானாவிவகாரந்துயரலவோ ஞானசுகந்தருமோ
போனாலன்றோநன்றாநிட்டை பொருந்திடல்வேண்டாவோ
தானாநிட்டைபுரிந்தாற்செய்கை தவிர்ந்தவனெப்படியோ. (௩உ)

தெரிதருமகனேயாரம்பத்தொடு தீருஞ்விவகாரம்
உரியதியானமும்விவகாரங்களு முள்ளத்தொழிலன்றே
துரியபரம்பொருளானவர்வேறொரு தொழில்செய்வதுமுண்டோ
அரியசமாதிகள்பழகுவனேலவ னாருடனுமன்றே. (௩௩)

உத்தமகுருவேயாருடருமா யொருதொழிலற்றவருள்
சித்தமடங்குதியானாதிகள்சிலர் செய்குவதென்னென்றால்
இத்தலமருவும்பிராரத்தப் பிறிவெப்படியப்படியே
முத்தரும்வெகுவிதமாகுவரென்பது முன்னேசொன்னேனே. (௩௪)

நல்லவனேகேளுலகுபகாரம் ஞானிகள்விவகாரம்
அல்லதுவேறொருபெறுபேறும் மிலையதனாற்பிணியுமிலை
வல்லசிருட்டிமுதற்பலதொழிலால் வருபுண்ணியபாவம்
எல்லவருக்குமநுக்கிரகஞ்செயு மீசனடைந்திலனே. (௩௫)

ஈசனுமாயருவாயுருவாகி யெழுந்தருளுங்குருவே
ஈசனுஞானியுமொப்பென்றீரே யெப்படியொப்பென்றால்
ஈசனுஞானியுமமதையகந்தை யிகந்ததினாலொப்பாம்
ஈசனுமாம்பலசீவருமாமுல கெல்லாமிவனாமே. (௩௬)

எல்லாச்சீவருமிவனாமென்றீரிவன்றான் முத்தியடைந்
தெல்லாச்சீவருமுத்திபெறாம லிருப்பானேனையா
எல்லாச்சீவரும்வெவ்வேறான லிவனெல்லாமலனே
எல்லாப்பொருளுமுரைத்தருள்குருவே யிதைநீர்மொழியீரோ. (௩எ)

அகமெனுமான்மாபூரணமேகமநேகவிதஞ்சீவர்
அகமெனுமந்தக்கரணேபாதிகளளவிலையாதலினல்
சகமுழுதுங்குளிர்சந்திரனேகஞ்சலசந்திரர்பலராம்
சகமதிலேரிகுளஞ்சிறுகுழிசால் சட்டிகுடம்பலவால். (௩அ)

சட்டிகுடங்களிலொன்று நசித்திடினதினுட்சலசந்திரன்
ஒட்டுமுதற்சந்திரனெடுகூடுமொழிந்தவைகூடாவே
கட்டுமுபாதிநசித்திடுசீவன்காரணவான்மாவில்
கிட்டுமயிக்கியமுபாதிகெடாதவர் கேவலமாகாரோ. (௩கூ)

இவனயன்மால்சிவனுகியவீசரோடெப்படியொப்பாவன்
சிவன்முதன்மூவருமகிலசிருட்டித் திதிநாசங்கள்செய்வார்
அவர்பிறர்மதிகளுமுக்காலங்களு மறிவார்விபுவாவார்
தவமிகுகுருவேயிவனுக்கவையி லொர்சற்றுங்காணேனே. (௪0)

தடத்துநீர்நிலாத்திரியொளியுபய்முந் தழுவுமூர்தனைக்காக்கும்
குடத்துநீர்விளக்கினிலொளியிரண்டுமோர்குடும்பமாத்திரங்காக்கும்
அடுத்தமைந்தனேஞானியுமீசனு மறிவினுற்பிறிவில்லை [மே.
கெடுத்தமாயையின்குணங்களான் மேலென்றுங்கீழென்றும்பிரிவா

நரரின்மன்னனைச்சித்தனைப்போலவே நாரணன்முதலான
சுரர்கண்மாயைவல்லவரணிமாதிக டொக்கமாதவமிக்கோர்
தரணிமானுடர்க்கவைகளில்லாமையாற் ருழ்வுளராகுலும்
பிரமபாவனையாலிவரவரொனும்பேத மொன்றிலைபாராய். (௪உ)

முத்திநல்கியசற்குருவேபல முனிகளுக்கணிமாதி
சித்திபூமியிற்கண்டிருக்கவுமந்தச் செல்வமீசனதென்றீர்
புத்தியொத்திடவுரைத்தருளென்றிடிற் புகழுமீசனைநோக்கிப்
பத்திசெய்திடுந்தவத்தினலியோகத்தாற் பலித்ததென்றறிவாயே. ()

சிவசொரூபமாந்தேசிகமூர்த்தியே சித்திமுத்தியிரண்டும்
தவமுளோரடைகுவரெனிலவர்கள் போற்சகலருமடைவாரே
அவர்கள்பூருவஞ்சித்தியுஞானமு மடைந்ததுங்கண்டோமே
இவர்கண்ஞானிகளென்றிடிற்சித்திக ளிவர்க்கிலாவகையேதோ. ()

காமியத்தவங்காமியமொன்றையுங் கருதிடாத்தவமென்றும்
பூமியிற்றவமிருவகைசித்தியும் போதமுந்தருமைந்தா
ஆமிவற்றிலொன்றியற்றினெலொன்றையே யடைகுவரிதுதீர்வை
யாமுனைத்தவவ்விரண்டையு மியற்றினரன்றுளபெரியோரே. (சரு)

அனகமைந்தனேமுத்திஞானத்தையே யடைந்தனரல்லாமல்
ஜனகன்மாபலிபகீரதன்முதலினோர் சித்திகள்படித்தாரோ
இனியசித்தியேவிரும்பினர்சிலர் சிலரிரண்டையுமுயன்றாராம்
முனிவர்சித்திகள்வினோதமாத்திரந்தரு முத்தியைத்தாராவே. (சசு)

யோகஞானமேமுத்தியைத்தருமெனி லொழிந்தசித்திகள்வேண்டி
மோகமாயுடல்வருந்தினர்சிலசில முத்தர்களேனென்றால்
போகமாய்வரும்பிராரத்தகர்மங்கள் புசித்தன்றோநசித்தேகும்
ஆகையாலந்தச்சித்திகள் பிராரத்தமாகுமென்றறிவாயே. (சஎ)

இலக்கமாயிரஞ்சுருதியாலுகத்தா லென்மனமசையாமல் [னேன்
பெலக்கவேண்டுமென்றருள்குருவேயகப் பிராந்திபோய்த்தெளிவா
துலக்கமானகண்ணாடியையடிக்கடி துலக்கினற்பழுதன்றே
அலக்கண்மாற்றியதேவரீரெனக்குரை யமிர்தங்கடைவிட்டாவே. ()

கைதவங்களைச்சாத்திரஞ்சொல்லுமோ கருணையாலெனையாளும்
ஐயனேகுருவேயெவராகிலு மநுபவித்தாலன்றிச்
செய்தகர்மங்கள்விடாவென்றவசனமுஞ் சென்மசஞ்சிதம்வேவ
துய்யஞானத்தீச்சுடுமென்றவசனமுந் துணிவதெப்படிநானே. (சகூ)

சிவபேதங்களளவிலைமைந்தனே செய்கையுமளவில்லை
ஆவவாமவரவரதிகாரங்க ளறிந்துபக்குவநோக்கிப்
பூவலர்ந்துபின்பலன்கள்காட்டுவனபோற் பூருவஞ்சிதந்தாந்தம்
காவல்வேதங்களிரண்டையும்வசனிக்குங் காண்டமூவகையாலே. ()

ஆனபாவிகளடைவன நரகங்களவசியமானாலும்
தானமந்திரவிரதவோமங்களாற்றவிருமென்பதுபொய்யோ
ஈனமாம்பலசன்மசஞ்சிதவினை யெத்தனையானாலும்
ஞானமாங்கனல்சுடுமென்றமறைமொழி நம்பினால்வீடுண்டே. (ருக)

என்மனந்திருக்கோயிலாத்தினங்குடி யிருந்தருள்குருமூர்த்தீ
சென்மசஞ்சிதவினைகள்வேரறுத்திடுந் தேவரீர்மெய்ஞ்ஞானம்
தன்மயந்தருமகிமைவிபுதராஞ் சமர்த்தருமறியாமல்
கன்மமாங்குழியினில் விழுந்தழிகின்ற காரணமுரையீரோ. (ருஉ)

அழிவிலாததற்பதந்தனைமைந்தனே யகமுகத்தவர்சேர்வர்
வழிநடப்பர்பராமுகமாயினன்மலர்ந்தகண்ணிருந்தாலும்
குழியில்வீழ்வர்காணப்படிவெளிமுகங் கொண்டுகாமிகளானோர்
பழிதரும்பிறவிக் கடலழுந்துவர் பரகதியடையாரே. (ருங)

சிறந்தநன்மையுந்தீமையுமீசனார்செய்விக்குஞ்செயலன்றோ
பிறந்தசீவர்களென்செய்வரவர்கண்மேற்பிழைசொலும்வழியேதோ
துறந்ததேசிகமூர்த்தியேயென்றிடிற் சுருதிநூற்பொருண்மார்க்கம்
மறந்தமூடர்கள்வசனிக்கும் பிராந்திகாண்மைந்தனேயதுகேளாய். ()

திகழ்ந்தவீசனார்சிருட்டியுஞ்சீவனார் சிருட்டியும்வெவ்வேறே
சகந்தனிற்பொதுவீசனார்சிருட்டிகள் சராசரப்பொருளெல்லாம்
அகந்தையாமபிமானங்கள் கோபங்களாசைகளிவையெல்லாம்
இகழ்ந்தசீவனார்சிருட்டிகளாகுங்கா ணீசனார்செயலன்றே. (ருரு)

மூவராம்பரன்சிருட்டிகளுயிர்க்கெலா முத்திசாதனமாகும்
சீவனார்செயுஞ்சிருட்டிகடங்களைச் செனிப்பிக்கும்பிணியாகும்
தாவராதிகணசித்திடிலொருவர்க்குஞ்சனனங்கணசியாவாய்
கோபமாதிகணசித்திடிற்பந்தமாங்கொடும்பிறவிகள்போமே. (௩௬)

ஈசர்காரியம்பிரளயத்தொழியவு மெவர்பவமொழிந்தார்கள்
தேசகாலதேகாதிகளிருக்கவுஞ் சீவகாரியமோகம்
நாசமாக்கியவிவேகத்தினுயிரொடு ஞானமுத்தர்களானார்
பாசமோகங்கள் பசுக்களின்செயலன்றிப் பசுபதிசெயலன்றே. (௩௭)

அச்சுவத்தமென்றொருமரமதிலிரண்டரும்பறவைகள்வாழும்
நச்சுமங்கொருபறவையம்மரக்கனி நன்றுநன்றெனத்தின்னும்
மெச்சுமங்கொருபறவைதின்னாதென வியங்கியப்பொருளாக
வைச்சுமாமறைசீவனையீசனை வகுத்தவாறறிவாயே. (௩௮)

இந்தச்சீவனால்வரு மறுபகையெலாமிவன்செயலென்னாமல்
அந்தத்தேவனால் வருமென்றமூடர்க ளதோகெதியடைவார்கள்
இந்தச்சீவனால்வரு மறுபகையெலாமிவன்செயலல்லாமல்
அந்தத்தேவனாலன்றெனும்விவேகிக ளமலவீடடைவாரே. (௩௯)

நலமெய்யையனேயெல்லவர்க்குந் தெய்வநாயகன்பொதுவானால்
சிலரைவாழ்வித்தல்சிலரொடுகோபித்தல் செய்வதேனென்றாயேல்
குலவுமக்களைத்தந்தைபோற்சிட்டரைக்குளிர்ந்து துட்டரைக்காய்வன்
கலைகனல்வழிவரச்செயுந் தண்டமுங்கருணையென்றறிவாயே. (௪௦)

மனைவிலங்கறுமைந்தனேகற்பக மரங்கனல்புனன்மூன்றும்
தனையடைந்தவர்வறுமையுஞ் சீதமுந்தாகமுந்தவிர்த்தாலும் [ன்
அனையவீசனுமடைந்தவர்க்கருள்செய்வ னகன்றவர்க்கருள்செய்யா
இனையகுற்றங்களெவர்குற்றமாகு மென்றெண்ணிநீயறிவாயே. (௪௧)

ஒன்றுகேண்மகனேபுமான்முயற்சியா லுறைத்தும்மானுடர்க்கீசன்
நன்றுசெய்யவேகாட்டியநூல்வழி நடந்துநல்லவர்பின்னே [ளி
சென்றுதுட்டவாதனைவிட்டு விவேகராய்ச்செனித்தமாயையைத்தள்
நின்றுஞானத்தையடைந்தவர் பவங்கள்போநிச்சயமிதுதானே. (௬௨)

இந்தஞானந்தான்வருவதெப்படி யெனிலிடைவிடாவிசாரத்தால்
வந்தடைந்திடும்விசாரந்தானேதெனின் மனுதியாஞ்சரீரத்தில்
இந்தநானெவன்சித்தெதுசடமெது விரண்டுமொன்றாக்கூடும்
பந்தமேதுவீடேதெனவுசாவுதல் பகர்விசாரமதாகும். (௬௩)

பேரனசன்மங்கடமிலநுட்டித்த நற்புண்ணியபரிபாகம்
ஞானமாக்குமேவிசாரமேனென்றிடி னுமுரைத்திடக்கேளாய்
ஆனபுண்ணியமீசுரார்ப் பணஞ்செயினசுசிபோஞ்சுசியாகும்
மானதம்பினைவிசாரித்துஞானத்தை மருவுமென்றறிவாயே. (௬௪)

பத்தியும்வயிராக்கியமும் பரலோகமுமணிமாதி
சித்தியுந்தவநிட்டையும் யோகமுந்தியானமுஞ்சாரூப
முத்தியுந்தரும்விசித்திரகருமங்கண் மோகமாத்திரந்தள்ளும்
புத்திதந்திடலருமையோ விசாரமேன்புண்ணியகுருமூர்த்தி. (௬௫)

வேடமாறியபேர்களையறியவே வேண்டினுன்மகனேகேள்
கூடமாமவர்சுபாவங்கள்சீலங்கள் குறிகளாய்ந்தறியாமல்
ஓடியுங்குதித்துந்தலைகீழ்நின்று முயர்ந்தகம்பத்தேறி
ஆடியும்பலகருமங்கள்செய்யினு மவருண்மைதெரியாதே. (௬௬)

இன்னவாறந்தப்பிரமத்தைய்றிவிக்கு மிலக்கணத்தால்வேதம்
சொன்னஞானமும்விசாரத்தால்வருமன்றிச் சுருதிநூல்படித்தாலும்
அன்னதானங்கடவங்கண்மந்திரங்க ளாசாரங்கள்யாகங்கள்
என்னசெய்யினுந்தன்னைத்தா னறிகின்றதிவைகளால்வாராதே. ()

துளங்குதர்ப்பணமழுக்கறக் கைக்கொண்டு துலக்கினுற்போமன்றி
விளங்குபுத்தியாலுலகிலார் துலக்கினர்விமலதேசிகமூர்த்தி
களங்கமாகுமஞ்ஞானமுமப்படிக் கருமத்தாற்கழுவாமல்
உளங்குறித்தஞானத்தினுலெப்படி யொழியுமீதருள்வீரே. (௬அ)

தர்ப்பணத்தினிற்களிம்புவாஸ்தவமலஞ் சகசமாதலின்மைந்தா
கற்பளிங்கினிற்கருநிறஞ்சகசமாக் கறுத்ததன்றுரோபம்
தர்ப்பணத்தினிலழுக்கறவேண்டினுற் சாதனத்தொழில்வேண்டும்
கற்பளிங்கிலாரோபமே கறுப்பென்றுகண்டிடமனம்போதும். (௬௯)

இங்குமப்படிச்சச்சிதாநந்தத்தி லிடர்சடம்பொய்மூன்றும்.
தங்குமாயையின்கற்பிதமன்றியே சகசவாஸ்தவமன்றே
பங்கமாகுமஞ்ஞானத்தைக்கருமங்கள் பகைசெயாதுறவாக்கும்
துங்கஞானமேகருமவஞ்ஞானத்தைச் சுடுகின்றநெருப்பாமே. (௭0)

மனைக்குள்வைத்தபண்டங்களை மறந்தவன்வருடநூறழுதாலும்
நினைத்துணர்ந்தபின்கிட்டுமெப்படி யிந்தநின்மலவான்மாவும்
அனர்த்தமானதன்மறதியைக்கெடுத்துத் தன்னறிவினுற்காணுமல்
கனத்தகர்மங்களூறுகஞ்செய்யினுங் காணுமோகாணுதே. (௭௧)

நன்மையாங்குருவேசுகந்தருவது ஞானமேயெனும்வேதம்
தன்மபாவமிச்சிரங்களாற் றேவர்கடருவிலங்குகண்மாந்தர்
சென்மமாகுவசாதியாசாரமே செய்தவஞ்சுகமென்று
கன்மகாண்டத்தில்விதித்ததென் விதித்துளகாரணமுரையீரே. ()

தினமுமண்ணுகர்பிள்ளைநோய்க்கிரங்கியே தீம்பண்டமெதிர்காட்டிக்
கனயருந்துகளௌித்துவைத் தழைக்கின்றகருணைநற்றுய்போலே
மனையறங்கள்செய்மகங்கள்செய் நன்றென்றுமலர்ந்தவாசகஞ்சொல்
லும்,மினைவுவேறுகாண்சுவர்க்ககாமிகணந்தநிணயந்தெரியாரே. ()

போகமாருயிர்கண்டதையுண்பதும் புணர்வதுமியல்பேகாண்
ஆகமங்களுஞ்சுபாவத்தைவிதிக்குமோ வத்தனைதெரியாதோ
காகமேகறுத்திடுநெருப்பேசுடு கசந்திடுவேம்பேநீ
வேகவாயுவேய்சையெனவொருவரும் விதித்திடல்வேண்டாவே. ()

கள்ளுமூனுநீவிரும்பினுன்மகங்கள்செய்காமத்தின்மனதானல், கொள்ளும்பெண்டொடுகலவிசெய் யெனிலிவன்குறையெலாந்தொடர்னென்றே, தள்ளும்வேதத்தின்சம்மதஞ்சகலமுந் தவிர்வதே கருத்தாகும், விள்ளுமிவ்விதியென்னெனிற் பூருவநியமமாம்விதியன்றே. (எ௫)

மதுவிறைச்சிகளுண்ணென்றசுருதிபின் மணந்துபாரெனல்பாராய், மிதுனவிச்சையும்புத்திரோற்பத்தியால் விரும்பென்றவிதிபாடாய், இதையும்விட்டொழியதிநயிட்டிகவர்ங்கி கெழ்ச்சியற்றதும்பாராய், அதையறிந்துகன்மங்களாசைகளொழிந் தாநந்தமடைவாயே. (எசு)

உலகமானவஞ்ஞானமுங்கருமமு முறவென்றவழிகூடும், பலவுமானவஞ்ஞானமுஞானமும் பகையென்பதுளதானல், நிலவிலேமறுப்போலவஞ்ஞானமு நிமலஞானத்தோடே, குலவிநின்றிந்தச்சிருட்டிகள்செய்யவுங் கூடுமோகுருமூர்த்தி. (எஎ)

சொரூபஞானமும்விருத்திஞானமுமென்று சோதிஞானமுமிரண்டாம், சொரூபஞானமே விருத்தியின்ஞானமாய்த்தோன்றும்வேறிலைமைந்தா, சொரூபஞான்மஞ்ஞானசத்துருவன்று சுழுத்தியிற்கண்டாயே, சொரூபஞானத்தின்மருவுமஞ்ஞானத்தைச் சுடும்விருத்தியின்ஞானம். (எஅ)

துருத்திமாயையைச்சுழுத்தியிற் சுடாததற்சொரூப ஞானந்தானே, விருத்திஞானமாய்ச்சுட்டதெப்படியெனில் வெய்யிலாலுலகெ

ங்கும், பரித்தசூரியன் சூரியகாந்தத்திற் பற்றியக்கினியாகி, எரித்த வாறுபோற்சமாதியில் விருத்தியாலெரிக்குமென்றறிவாயே. (எகூ)

அருளுமையனே திரிவிதகரணத்தா லாகியதொழிலெல்லாம், கருமமல்லவோவிருத்திஞானமு மந்தக்கரணகாரியமன்றோ, உரிய கர்மமுஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்குமென்றோதினலாகாதோ, பெரிய ஞானமென்றதற்கொருபெயரிட்ட பெருமையையுரையீரே. (அ0)

விருத்திஞானமந்தக்கரணத்தொடு விருத்தியாகிலுமைந்தா, ஒருத்திமக்களே தங்களிற்பகைக்கின்ற துலகெங்குங்கண்டோமே, கருத்தனுகியபுருடதந்திரங்களாங் கருமங்களவைபோல, வருத்தஞானமோ புருடதந்திரமன்று வஸ்துதந்திரமாமே, (அக)

வருத்தகர்மங்கள் செய்யவுந்தவிரவு மற்றொன்றாக்கவுங்கூடும், மிருத்தஞானமப்படியன்றுதியானமும்விவேகஞானமும்வேறே, செகத்திலொன்றை யொன்றாவிவன்பாவிக்குந்தியான்ங்கற்பிதயோகம், முகத்தமாக்கண்டஞானமேவாஸ்தவமோகமாய்மயங்காதே. (அஉ)

கண்டறிந்தஞானங் கேட்டதுதனைக் கருதுபாவனையோகம், கண்டபேர்சொலக் கேட்டதுமறந்துபோங்கண்டதுமறவாதே, கண்டவஸ்துமெய்தியானவஸ்துக்கள்பொய்கறுவியஞ்ஞானத்தைக், கண்டவக்கணங்கொல்வதுஞானமே கருமமன்றறிவாயே. (அ௩)

சருவமுத்தியைத்தருகின்ற தியானமுஞ் சத்தியமன்றென்றால், சருவமுத்தியுஞ்சத்தியமன்றென்றுசங்கியாதேநீகேள், உருவங்கேட்டவன்றியானிக்கும்பொழுதிலவ்வுருவம்வாஸ்தவமன்றே, உருவமாகுமப்பொழுது கண்ணாற்கண்டவுருவம்வாஸ்தவமாமே. (அச)

சடமதாகியதியானமெய்யாகிய சர்வமுத்தியைநல்கும், திடமதானதெப்படி யெனிலவரவர் தியானமே பிறப்பாகும், உடலமாவை

யாற் றியானிக்கிற்றியானித்த வுடல்களாகுவர்மைந்தா, தொடர்பவ
ங்கெடச்சொரூபமேதியானிக்கிற் சொரூபமாகுவர்மெய்யே. (அரு)

பிரமரூபத்தைத் தியானித்தபேர்களும் பிரமமாகுவரென்றால்,
நரசரீரமாங் குரவனேவிசாரமேன் ஞானமேனென்றதே, பரமபாவ
னைபரோட்சமாம்பின்பந்தப் பரோட்சமேயபரோட்சம், திரவிசார
மா ஞானமாமுத்தியாந் தீர்வையீதறிவாயே. (அசு)

வீடதாம்பரி பூரணசொரூபத்தில் விருத்திஞானமுங்கூடிச்,
சேடமாகின லகண்டமாமநுபவ சித்தியெப்படியென்றால், சாடிநீர்
மண்ணைப்பிரித்ததேற்றும்பொடி தானும்மண்ணொடுமாயும், ஊடிஞா
னமுமறிவிலாமையைக் கெடுத்தொக்கவேகெடுந்தானே. (அஎ)

இந்தநிச்சயமுத்தருளநுபவ மிருப்பதெப்படியென்றால்
சிந்தைபற்றபூமண்டலவிராசனுஞ் சிசுவும்போற்சுகமாவர்
பந்தமுத்திகண்மறந்துபோமுண்டென்று பலர்சொலினகையாவர்
அந்தரத்தையுண்டுமிழ்ந்தோர் கொசுகெனுமவர்களைநகையாரோ.

மலடிமைந்தனுந்தானுவிற்புருடனும் வான்மலர்முடிசூடி
இலகுகந்தர்ப்பநகரிலே சுத்திகையிரசதம்விலைபேசிக்
கலகமாய்முயற்கொம்பினாற்குத்தியே களைத்திருவருமாண்டார்
அலகையாயினரெனும்விவகாரத்தை யறிந்தவன்மயங்கானே. (அக)

மாயையென்பதுபொய்யெனி லதுபெற்றவகையெலாம்பொய்யாமே
தாயையன்றிமக்களுக்கொரு பிறவியுஞ்சாதியும்வேறுண்டோ
சேயசொர்க்கமுநரகமு நன்மையுந்தீமையும்பாராமல்
தூயசத்துசித்தாநந்த பூரணசொரூபமாயிருப்பாயே. (கூ0)

பங்கயாசனன்முதற்பலதேவரும் பாருளபெரியோரும்
கங்கையாதிபாந்தீர்த்தமுந் தேசமுங்காலமுமறைநாலும்

அங்கமாறுமந்திரங்களுந்தவங்களு மசத்தியமெனச்சொன்னால்
எங்கணுயக்னேயதனுற்குற்ற மில்லையோமொழியீரே. (கூக)

சொற்பனந்தனிற்கண்டதைப் பொய்யென்றுசொல்வதுபிழையா
னல், அற்பமாயையிற்றோன்றியசகங்களை யசத்தெனல்பிழையாமே,
சொற்பனந்தனிற்கண்டதைப் பொய்யென்று சொல்லலாமெனின்
மைந்தா, அற்பமாயையிற்றோன்றியசகமெலாமசத்தியமெனலாமே.

பொய்யைமெய்யென்றமூடர், புண்ணியரென்று புராணங்கூப்
பிடுமோனல், மெய்யைமெய்யென்றஞானிக்குக் குற்றங்கள்விதித்தசா
த்திரமுண்டோ,பொய்யதேதெனினுமரூபங்களாம்பூதமாகியமாயை,
மெய்யதேதெனிற்சச்சிதாநந்தமாய் வியாபிக்குமான்மாவே. (கூ௨)

மாயையென்பதேதுடையாரெப்படிவந்ததுவருவானேன், மா
யையென்பது பிரமத்தின்வேறெனின் வஸ்துவுமிரண்டாமே, மா
யையென்பதும்பிரமமுமொன்றெனின் வஸ்துவும்பொய்யாமே, மா
யையென்றமேகங்களுக்கொரு சண்டமாருதகுருமூர்த்தி. (கூச)

அதனையின்னதென் றுரைத்திடப்படாமையா லவாச்சியவடிவா
கும், இது தனக்குளதுடலியானுலகுமெய்யெனும்வருடைபோர்கள்,
கதையிலாதபொய்வந்ததிப்படியென்று கண்டபேரிலைமைந்தா, வித
னமாயையேன்வந்ததென்றூற் புத்திவிசாரமற்றதனலே. (கூ௫)

அருவமாகுமாயாவிவித்தைகள்விளையாடுமுன்றெரியாவே, உரு
வமாம்பலகந்தர்ப்பசேனையா யுதித்தபின் வெளியாகும், பிரமசத்திக
ளநந்தமாமதைக்கண்டு பிடித்திடல்கூடாதே, பரவுபூதங்கள்கண்
டநுமானத்தாற் பலருக்கும்வெளியாமே. (கூசு)

காரியங்களுஞ்சத்தியாதாரமுங்காணுமற்றதுமாயம் பாரினின்
றமாயாவியுஞ்சேனையும்பார்ப்பவர்கண்காணும், வீரியந்திகழ்வித்தை

யாயினசத்திவெளிப்படாததுபோலே, பேரியற்பிரமத்துக்குமூலகுக்கும்பிறிதுசத்திகளுண்டே. (௯௭)

சத்திசத்தனைத்தவிரவேறன்றுகாண் சத்தனுமாயாவி, வித்தைகாட்டியவிந்திரசாலம்பொய்வித்துவான்மெய்போலப், புத்திமைந்தனேசத்திமானாகிய பூரணவான்மாவின், வத்துநிர்ணயஞ் சொன்னதிட்டாந்தத்தின் வழிகண்டுதெளிவாயே. (௯௮)

இல்லையாகியசத்தியையுண்டென்ப தெப்படியெனக்கேட்கில், புல்லையாதியாம்சேதனப்பொருளெலாம் பூத்துக்காய்ப்பனபாராய், நல்லையாமகனேயதிற்சிற்சத்தி நடந்திடாதிருந்தக்கால், தொல்லையாய்வருஞ்சராசரவுயிர்க்கெலாஞ் சுபாவங்கள்வேறுமே. (௯௯)

ருப்பைமுட்டையுட்பறவைகள்பலநிறங்கலந்தசித்திரம்பாராய், அருபமாஞ்சத்திநியமமில்லாவிடி லரசிலாநகர்போலாம், நெருப்புநீரதங்கசப்புமேமதுரமாநீசனுமறையோதும், பொருப்புமேகமாங்கடலெலாமண்களாம் புவனமிப்படிப்போமே. (௧00)

ர்க்குங்காணவுமறியவும்படாதென்றுமவாச்சியவடிவென்றும், சேர்க்குநாமரூபப்பயிர்வித்தென்றுஞ் செப்பியசிற்சத்தி, பேர்க்குமாறெங்ஙன்பிறித்திடப்படாதெனிற்பிரமபாவனையொன்றாய்ப், பார்க்குமாறெங்ஙன்முத்தியாகுவ தெங்ஙன்பாமசற்குருமூர்த்தி. (௧0௧)

வாயுத்தம்பனஞ்சலத்தம்பனம் மணிமந்திரமருந்தாலே
தேயுத்தம்பனஞ்செய்திடிலதிற் சிறந்தசத்திகளெங்கே
நீயச்சத்தாநந்தமாய்வேறொன்று நினைந்திடாதிருப்பாயேல்
மாயச்சத்தியோமீதன்றி மந்திரமறைகளிற்காணேமே. (௧0௨)

மேவுமாணிலவ்வியத்தமேவியத்தமாம் விவகரித்திடவேண்டில்
நாவினுமண்ணைக்குடமென் பரக்குடநசிப்பதுநாவாலே

பாவுநாமரூபங்களை மறந்துமண் பார்ப்பதேபரமார்த்தம்
சீவபேதகற்பிதங்களை மறந்துநீ சின்மயமாவாயே. (சoரு)

பூரிக்குங்கனசச்சிதாநந்தத்திற் பொய்சடந்துயர்மூன்றும்
தூரத்தாயினுந்தோன்றுபாழ்விபரிதந் துடைப்பதெப்படியென்றால்
நீரிற்றோன்றுந்தன்னிழறலைகீழதாய் நின்றலையினுநேராய்ப்
பாரிற்றோன்றியதன்னைநோக்கிடலந்தப் பாழ்நிழல்பொய்யாமே. ()

ஞானங்காரணமறிபொருள்காரிய நாமரூபப்பேய்கள்
ஆனதெப்படியழிந்ததெப்படி யெனவாய்குதல்பலனன்றே
மானமைந்தனே தீர்க்கசொப்பன சகம்வந்ததும்பாராமல்
போனதும்நினையாமலுன்போதமாய்ப் பூர்ணமாயிருப்பாயே. (௦௫)

அசத்திலெம்மட்டெண்டம்மட்டும் பராமுகமாகினலம்மட்டும்
நிசத்திலுள்விழிப்பார்வையாமிப்படி நிரந்தரப்பழக்கத்தால்
வசத்திலுன்மனநின்றுசின்மாத்திர வடிவமாயிடின்மைந்தா
கசத்ததேகத்திலிருக்கினு மாநந்தக்கடல்வடிவாவாயே. (௦சு)

வேறு.

தானன்றிவேறொன்றுமில்லாதபூரணச் சச்சிதாநந்தகுணமாய், ஊனின்றவுயிர்தோறு மொன்றாகுமென்றலஃ தெர்க்கின்றடைகண்டிலேன், நானென்றசீவன்கள்சத்தான வகையொக்கு ஞானங்கள் வெளிகண்டதால், ஆநந்தமிதுபோலவெளியாகவுதியாதவகைவேது குருநாதனே. (கoஎ)

உருவங்களிரதங்கள்பரிசங்களொருபூவி லொன்றாகுமென்றாமே கரணங்களோரொன்றிலோரொன்று தெரியுங்கணக்கன்றிராது காண், அருமந்தசச்சிதாநந்தச் சுபாவங்களான்மாவின்வடிவிலும், பிரபஞ்சமயமாம்விருத்திபேதத்திறற்பேதங்களாமைந்தனே(கoஅ)

தாமதமிராசதஞ்சாத்துவிதமுக்குணத் தால்வரும்விருத்திமூன்றும்
ஆமவைகண்மூடமுங்கோரமுஞ்சாந்தமு மபிதானமாகுமகனே
ஏமுறவிருக்கின்றசச்சிதாநந் தங்களென்றென்றுமொன்றுகிலும்
நாமுனைக்கும்விருத்திப்பிரிவினுற்சொருபஞானுதிபிரிவாகுமே. ()

சடமானமூடத்தருக்கல்லுமண்களிற் சத்தொன்றுமேதோன்றுமால்
விடமானகாமாதிகோரத்திலாநந்தம் விளையாதுமற்றவைகளாம்
திடமானவொழிவாதி சாந்தத்திலேசச்சிதாநந்த மூன்றும்வெளியாம்
மடமானமூடங்கள் கோரங்கள்விடுசாந்த மனமாகிலாநந்தமே.(கக0)

இகமானகுருநாதனேசச்சிதாநந்த மெனுமிலக்கணமறிகிலேன்
அகலாதசத்தாவதேது சித்தாவ்தே தாநந்தமேதென்றிடில்
மிகுகாலமூன்றுங் கெடாதிருப்பதுசத்து வேறுபாடறிதல்சித்தாம்
மகிழ்காமநுகர்போதுசுகமாகுமநுபூதிவாழ்வென்பதாநந்தமே.(ககக)

நாசச்சரீரத் திருக்குஞ்சரீரிதனை நால்வேதமாவாக்கியம்
நீசச்சிதாநந்தமென்றிடினுமாசிரியர் நீபிரமமாகுமெனினும்
மாசற்றசச்சிதாநந்தநானென்னவிவன் மன்னுமநுபவமெங்ஙனே
கோசப்புரங்களையிடித்துத்தகர்க்குமத குஞ்சரக்குருநாதனே.(ககஉ)

சென்மாந்தரஞ்செய்த வினைகளுடறருமெனிற் செல்காலமிவனுண்டலோ, கன்மாநுபவநரக சொர்க்கமெனில்வருகின்ற காலத்துமிவனுண்டலோ, உன்மாதபாதனு வுடல்கடவுளுடன்மநுட வுடன்மாறிமாறியழியும், தன்மாயவுடல்கெடினு மிவனிருப்பதுகொண்டு சத்தென்பதொக்குமகனே. (ககங)

இருளாகமூடுஞ் சுழுத்தியிலிராத்திரியி லிரவிசுடரற்றபொழுது
மருளாமலிருளையும்பொருளையுந்தெரிகின்றவகைகொண்டுசித்தாகு
பெருவாழ்வுமிக்கதானேதன்னிடத்தினிற் பேராதபிரியமதனுல்[மே
அருகாதபிரியஞ்சுகத்தில்வருமாதலா லாநந்தமாமைந்தனே. (ககச)

அன்னபானாதிசுகசாதனமதாகையா லார்க்கும்வெகுபிரியமாகு ம், இன்னவாறன்மாவு மாநந்தசாதன மெனக்கருதல்பொருளல்ல வே, சொன்னவான்மாவையொரு சுகசாதனங்களொடு சொல்லுவா யாகின்மகனே, உன்னதாநந்தம்வேறேதநுபவிப்பதா ருயவான்மாவு முளவோ. (௧௧௫)

விடயசுகமதில்வருதல்பிரியமாத்திரமாகும் வெகுபிரியமான்மா விலாம், விடயசுகம்வருபிரிய மாறிவரு மான்மாவில்வெகுபிரியமாரு துகாண், விடயசுகம்விடலுமாங் கொளலுமாமான்மாவைவிடுவதெவ ர் கொள்வதெவர்பார், விடயசுகபோகங்கள்விடுமவனையவனால்விடப் படாதொருநாளுமே. (௧௧௬)

வேகின்றகோபங்களாலென்னைநான்கொன்று விடுகிறேனென் றுசிலபேர், சாகின்றபடியினாற் றன்னையே தான்கொன்று சாவனெ னல் சங்கையலவே, தேகந்தனைக்கொல்லுமவனால் விடப்பட்டதேக மவனல்லன்மகனே, ஆகந்தனிற்கோபமலது தனையொருநாளுமான் மாவெறுப்பதில்லையே. (௧௧௭)

தாகப்படும்பொருளிலும்மகன்பிரியமாந் தனயனிலுமுடல்பிரி யமாம், ஆகத்திலும்பிரிய மிந்திரியமாங் காரணமதனிலும் பிரியமுயி ராம், ஏகப்பிராணனிலும் வெகுபிரியமான்மாவிலிந்தவான்மாமுக்கி யம், ஊகத்தினாற்கௌண மித்தைகர்த்தாமூன்று மோரொன்றிலதி கமகனே. (௧௧௮)

கெடலான பொழுதிவன் காணிக்கு மகனான கெவுணவான்மா முக்கியம், விடலாதவுடலம்பரிக்குநா ளுடலானமித்தையான்மாமுக் கியம்,திடமானநன்மைகதிவேண்டினாற்கர்த்தனாஞ்சீவவான்மாமுக்கி யம், சடமாயுமுத்தியினின்ஞானவான்மாவானதானேமகாமுக்கியம்.

புலியுமநுகூலமெனிவிட்டமாம்பகைசெயிற்புதல்வனெனினும் வெறுப்பாம், உலகிலிருவகையுமல்லாத புல்லாதியிலுதாசீனமாமாத

லான், மலினமறுசின்மயன்பலவகையுமிப்படி மகிழ்ச்சியில்விருப்பமி கழான், அலகிலா நந்தவடி வாகுமுன் சொருபத்தை யாராய்ந்துபார் மைந்தனே. (கஉ0)

மானஞ்சிறந்தகுருநாதனேயாநந்த வகைகளெத்தனையென்னி லோ, ஞானந்திகழ்ந்தபிரமாநந்தம் வாசனாநந்தம்விடயாநந்தமென், றாநந்தமூன்றுவிதமெட்டுவகையென்பர்சிலரவ்வைந்துமிதிலடக்கம், யானந்த வகைசொலக் கேண்மைந்தனே யெட்டுமிஃ தின்னதின்ன தெனவே. (கஉக)

போகத்தில்வருசுகம் விடயசுகநித்திரைப் போதுள துபிரமசுக மாம், மோகத்தனந்தலிற்சுகம்வாசனைச்சுகமுழுப்பிரியமான்மசுகமாம் யோகத்திலுள துமுக்கியசுகமுதாசீனமுற்றசுகநிசசுகம்தாம், ஏகத்தை நோக்க லத்துவிதசுகம்வாக்கியமெழுந்தசுகஞானசுகமே. (கஉஉ)

வே று.

இவ்வாறுரைசெயுஞ்சுகபேதங்களினியல்பாமவைசொலமகனே கேள், ஒவ்வா நனவினி லுழல்வா னிடர்கெட வுறங்குஞ் சயனமதுறு நேரம், செவ்வா மனமகமுகமாமதிலொளிர் சித்தின்சுகநிழல் சேருங் காண், அவ்வாறிவனுள மகிழ்வாமநுபவ மது தான்விஷயசுகாநந்தம்.

ஈனந்தருசுகவிட்யந்திரிபுடி யிடராமெனமன மசையாமல், சே னந்தனதுகுலாயந்தனில்விழு செயல்போனித்திரைசெறிசீவன், தா னந்தமிலபரனுடனொன்றுவனொருதனையல்லதுபிறநினையாமல், ஆந ந்தமயனுமாவன்சுகமிகு மது தானுயர்பிரமாநந்தம். (கஉச)

தூங்குஞ்சுகமதுபிரமச்சுகமெனல் சுருதிப்பொருள்விழிதுயில் வோர்கள், தாங்கும்மலரணைநன்றுகச்சிலர் சம்பாதிப்பது தானாகம், தீங்குந்நன்மையுமாண்பெண் முறைமையுந்தெரியாதமளிசெய் பொ ழுதேபோல், ஆங்குள்வெளிசளு மறியாவநுபவ மதனாலதுபிரமாநந் தம். (கஉரு)

உதவும்புவியினி லொருவன்னநுபவ மொருவன் மனதினிலுதி யாதே, மதியுங்கெடுகிறதுயில்கொண்டாநந்த மயனன்றோசுகமுறுகின்றான், இதுவிஞ்ஞானமயனுஞ்சிந்தையி னினைவாய்வந்திடலழகன்றே, சுதைவிண்ணோர்புகழ்குருவேநீரிதுசொல்லீர்சகலமும்வல்லீரே.

நெய்யும்வெண்ணெயு மிருபேர்களுமறிநீவிற் பிறிவறிவினிலில்லை, செய்யுங்கனவினிலிறுகும்மனதொடுசேருஞ்சின்மயவிஞ்ஞானன், நையுந்துயர்மனகழுவும்பொழுதுணர் ஞானச்சுகமுணுமாநந்தன்பெய்யுந்துளிகளு நீருங்குளமொடுபாகும்போலிவர்பிறிவன்றே. ()

ஒன்றாகியபிரமாநந்தச்சுகமொழிவானேன் வெளிவருவானேன், என்றான்முன்செய்தகருமம்வெளியினி விழுக்குஞ்சுழுத்திவிட்டெழுந்தோனும், நன்றாயினசுகமகலான்வெளியிலுநடவான்மறதியும்பெறமாட்டான், அன்றாமெனவிருந்துறங்குஞ்சில்கணமதுவேவாதனையாநந்தம். (கஉஅ)

அந்தக்கணமுடலகமென்றிடர்களி லலைந்தேசுகந்தனைமறந்தேபோம், முந்தைச்செயும்வினை சுகதுக்கந்தரு மோனந்தரு நடுவடிவேகாண், எந்தப்புருடனுமொருசிந்தையுமறவிருந்தேனெனலநுபவமாகும், இந்தப்படிதனுதாசீனச்சுகமிதுவேநிசமெனுமாநந்தம். (கஉகூ)

நிசமானதுமுக்கியமோகுடத்துள நீரன்றேவெளிநீரந்தான், வசமாவகங்காரமற்றைந்தாள்நிசமது படிந்தான்முக்கியவகையாகும், திசையார்திரிசயமறியாதே துயில்செறியாதே யுட்டறிபோலே, அசையாதேமதிசமமாகியநிலையது தான்முக்கியவாநந்தம். (கங௦)

மனுடன்மனுடகந்தருவன் றேவாசன்மாகந்தருவனெண்பிதிரோடே, பனுமாஜானர்கள்கருமத்தேவர்கள் பகர்முக்கியரிந்திரனுசான், கனமார்பிரஜாபதியன்விராட்டுபொன் கர்ப்பப்பிரமனென்றின்னோர்கள், பினவாநந்தங்கணுரையாம் பிரளயவெள்ளக்கடல்பிரமாநந்தம்.

எவனுகிலுமிந்தத்துரியாதீதத்தி லேழாம்பூமியி லிருந்தானேல்,
அவனுரதன்சுகன் சிவன்மாலயன்முத லறிவோரநுபவ சுகபோதம்,
விவகாரதிர்சய மிதுவேயநுபவ மெனமுன்சொல்லியவிவ்காரி, உவ
மான்முமறிமகனேயவனடியுதிரும் பொடிகளென் முடிமேலே. ()

வேறு.

இந்தவா றைந்துசுகஞ் சொல்லினேம் வித்தைசுக மினிமேற் சொல்வோம், முந்தமாயையுஞ் சச்சிதாநந்தப் பொருளுமே மொழியும்போதில், அந்தமா மத்துவித சுகமான்ம சுகமிரண்டு மங்கேசொன்னேம், தொந்த மாற்றிய மகனே யின்முனக் கையமுண்டேற் சொல்லுவாயே. (கஙஙு)

குகன்றனையுமெனையுமுலகினையு மீன்றளித்தருளுங்குருவேகேளீர், புகன்ற சச்சிதாநந்தப் பதங்கடனித் தனியாகிப் பொருள்வேருனல், உகண்டமனமுறைப்பதெங்ஙன்பரியாயபதங்களைப்போ லுறவுகாணேன், அகண்டமாயொருசுவையாய்த்தேனீக்கூட்டியமதுவாவறிவிப்பீரே. (கஙச)

குளிரிளகல்வெண்மையென்ற பதங்களினுனீர்மூன் றுகூருயிற்றே, ஒளிதவனஞ்செம்மையென்றபதங்களா லக்கினியுமொருமூன்ருமோ, வெளிமுதலாஞ்சகம்சத்துமூடமிடரெனப்பிரித்துவிலக்கிவேதம், எளிதறியமுரண்மொழிந்தசத்தாதியெனும்பிரமமேகந்தானே.

நித்தியம்பூரணமேகம் பரமார்த்தம் பாப்பிரமநிதானஞ்சாந்தம், சத்தியங்கேவலந் துரியஞ் சமந்திருக்குக் கூடஸ்தன் சாட்சிபோதம் சுத்தமிலக்கியஞ்சநாதனஞ்சீவன் றத்துவம்விண்சோதியான்மா, முத்தம்விபுசூக்குமமென்றிவ்வண்ணம்விதிருணங்கண்மொழியும்வேதம்.

அசலநிரஞ்சனமமிர்தமப்பிரமேயம் விமலம்வசனதீதம்
அசடமநாமயமசங்கமதுல நிராந்தாயகோசரமகண்டம்

அசமாந்தமவிநாசிநிர்க்குணநிட்களநிரவயவமாதி
அசரீரமவிகாரமத்துவிதமெனவிலக்காமநேகமுண்டே. (கஙஎ)

இன்னவகைவிதிவிலக்குக்குணங்களன்றாய்ச் சேர்ந்தொருமித்தெல்லாங்கூடிச், சொன்னபொருளொன்றன்றி யிரண்டில்லையொருபொருளைச் சொல்லுஞ்சொற்கள், பின்னபதமாமதனாற்சத்தாதி குணப்பொருளாம்பிரமமேகம், அன்னபொருளொருமையறிந்தகண்ட பரிபூரணமாயாவாய்நீயே. (கஙஅ)

நிற்குண வத்துவின் குணங்களுரைப் பதுதாய் மலடியென நிகரென்றே, சற்குணனேவத்துநிலை யுரையாமலறியவல்லசதுரருண்டோ, நற்குணவேதங்களிந்தச் சீவன்முத்திபெறப் பிரமஞானந்தோன்றச், சொற்குணங்கள்பிரமத்தின் குணங்களன்றுபிரமமாஞ்சொருபந்தானே. (கஙக)

மோகவிருள் கெடக்கோடியருணனென வருகுருவேமொழியக்கேளீர், ஏகபரிபூரணமாமென்சொருபமென்னுளத்தி விறுகும்வண்ணம், ஆகமங்கள்சொன்னபடி யென்னையகண்டார்த்தமா வறிந்தேனையா, ஊகமுமொத்திடவுரைத்தாற் பசுமரத்திலாணிபோலுறைக்குநெஞ்சே. (கசo)

சத்தேசித்தாகுமயலெனிலசத்தாமசத்தானாற்சாட்சியெங்கே, சித்தேசத்தாகுமயலெனிற் சடமாஞ்சடங்களுக்குத்திதியுமில்லை, ஒத்தேதோன்றியசத்துஞ் சித்துநல்லசுகமாகுமூகத்துக்கோர், வித்தேயன்னியமாகிற்சடமசத்தாஞ் சுகாநுபவம்விளைந்திடாதே. (கசக)

வீயாதசத்துமுன்னம்விளங்குவது தன்னாலோவேறொன்றாலோ, வாயால்வேறெனிலதுவுமசத்தோசத்தோவசத்தேன்மலடிமைந்தன், பேயாகாரியஞ்செயுமோ சத்தெனவிப்படி யதையும் பிரித்துச்சொன்னால், ஓயாதவவத்தையாங் குதர்க்கவிகற்பங்களை விட்டொழிந்திடாயே. (கசஉ)

சுருதியுத்தியொத்ததுபோலநுபவமுங்கேள் சுழுத்திச்சுகவாநந்தம், மிருதிவடிவாதலிலவ்வாநந்தமேயறிவாம்வேறங்கில்லை, கருதுபிரளயஞ்சுழுத்தியிரண்டிலுநீயிருந்திருளைக்காண்கின்றாயே, இருதயத்திப்படிநோக்கி யேகபரிபூரணமாயிருந்திடாயே. (கசஙு)

பலகலையுமுணர்ந்தகுருமொழிந்தபடியிவனுமநுபவம்விடாமல், பலமலரின்மதுப்போலே சச்சிதாநந்தமென்னும்பரமார்த்தத்தைப், பலபொழுதுங்கண்மூடிச் சமாதியிருந்தான் விழித்துப்பார்த்தபோது, பலவடிவாஞ்சராசரசித்திரங்களெல்லாந் தோன்றுமொருபடமானனே. (கசச)

இதயமொத்தசற்குருவேநமக்கிதுவே விஞ்ஞானமன்றியினி வேறுண்டோ; அதையுரைத்து மதைநினைத்துமிருப்பதன்றோ ஞானிகளுக்கானநீதி, முதலுரைத்ததுரியாதீதமுமேழாம் பூமியுமுக்கியமாமென்ற, பதமுமதின்வகையுமெனக்கெளிதாகத் தெளியும்வண்ணம் பணித்திடீரே. (கசரு)

வினவுமிடத்தஞ்ஞான பூமிகளேழ்ஞான பூமிகளேழென்பார், இனியவற்றுளஞ்ஞான பூமிகளேழையுமுந்தி யியம்பக்கேளாய், தனிவித்துச்சாக்கிரஞ் சாக்கிரமகாசாக்கிரஞ் சாக்கிரத்தைச்சார்ந்த, கனவுகளுக் கனவுசாக்கிரஞ்சுழுத்தி யென்றெழுபேர் கணித்தார் மேலோர். (கசசு)

முந்தவகண்டத்தெழுமோ ரறிவுமாத்திரமதுதான்முதல்வித்தாகும், இந்தவறிவிற் பண்டில்லாவகந்தைமுளைபோலாமிதுநனவாம், வந்தீவந்துபிறவிதொறுமகமமதை வளருமதுமகாநனவாம், நந்துமகங்கொடுநனவின் மனோராச்சியஞ்செயலே நனக்கனவே. (கசஎ)

உண்டுறங்கி மனோராச்சியஞ்செயல் சொப்பனமெனும் பேருடையதாகும், பண்டுகனக்கண்டு மறந்ததைமீண்டுநினைப்பது சொப்

பனநவாம், மண்டுமிருண்மூடுவதுசுழுத்தியா மஞ்ஞானவகைகள் சொன்னேம், விண்டுநிறைமுத்திதரு ஞானபூமிகளேழும் விளம்பக் கேளாய். (கசஅ)

புலவர்புகழ்முதற்பூமி சுபேச்சை விசாரணை யிரண்டாம் பூமியாகும், நலதருமானசிமூன்றும் பூமிசத்துவாபத்திநாலாம்பூமி, சொலுமசம்சத்திப்பேரும் பதார்த்தாபாவனைப்பேருந் துரியப்பேரும், மலினமறுமகளேயைந்தாறேழுபூமிகளா வகுத்தார்மேலோர். (கசகூ)

திற்சங்கநிவிர்த்திவந்து சிவஞானம்விரும்புவது சுபேச்சையாகும், நற்சங்கமொழிவினவி ஞானநூல்பழகல்விசாரணையாநம்பி, மூற்சங்கவேடணைகள்விடறநுமா னசியிர்தமூன்றினுலும், சற்சங்கமனதிலுண்மையறிவுதித்தல் சத்துவாபத்திதானே. (கரு0)

தத்துவத்தின் மனமுறைத்து மித்தையெலா மறத்தலசம்சத்தியாகும், அத்துவிதாநந்தம்வருந்திரிபுடிபோம் பதார்த்தாபாவனையதாகும், வத்துநிலையிருந்தபடியிருந்தமவுனசுபாவந்துரியமாகும், இத்துரியபூமியைமுன்றுரியா தீதப்பதமென்றதுவுங்கேளாய். (கருக)

முற்புவிமூன்றினுமுலகர் தோன்றுதலாற் சாக்கிரமாமூன்றற்கப்பால், சொற்பனமாமதுவுமெள்ள நழுவுமைந்தாம்பூமியேசுழுத்தியாகும், அற்புதமாஞ்சுகாநுபவ மிகுமாறும்புவிதுரிய மதற்கப்பாலோர், கற்பனையிலாதவிடமதீதமென்றுமௌனமாக்காட்டும்வேதம்.

துரியநிலந்தனைத்துரியா தீதமெனின்மயக்கமென்று கருதிமேலோர், அரியதொருவிதேகமுத்தி யதீதமென்பா ரதுகணக்கிலாறும்பூமி, மருவுசுழுத்தியிற்காட்சி சுழுத்தியென்பா ரென்பதுநீமனத்திற்கொள்வாய், பெருமைதரு ஞானபூமியின் விகற்பமின்னமுண்டு பேசக்கேளாய். (கருங)

முன்னிலங்களேறிய மூவருமப்பியாசிகளா முத்தரல்லர்
பின்னிலங்கள்வரன்வரியான் வரிட்டனெனுஞ்சீவன்முத்தர் பேதமா
சொன்னநடுப்பூமிவந்த ஞானிகளே பிரமவித்தாந் தூயமுத்தர் [கும்
இன்னமுமப்பூமிகளின்பெருமைதனைநீயறியயான்சொல்வேனே. ()

நாலாம்பூமியில்வருமுன் மூன்றுபூமியுமடைந்து நடந்துமாண்டோர்
மேலானபதமடைந்து பிறந்துமெள்ள மெள்ளவந்துவீடுசேர்வார்
மாலானபவத்தில்விழார் முதற்பூமிகிடைப்பதுவேவருத்தமைந்தா
காலானமுதற்பூமிகைவந்தான் முத்தியுங்கைவந்ததாமே. (கருரு)

இப்புவியிலிஞ்ஞான பூமியொன்றிலிரண்டிலடைந் திருந்தாராகுல்
அப்புருடர்மிலேச்ச ராகிலுமுத்தர் குருபாதத்தாணைமெய்யே
தப்புரையென்றவர்கெடுவார் நடுவான மறைகளைநீசங்கியாதே
செப்புமொழிவழிதிடமாயகம் பிரமமென்றிருந்துதெளிந்திடாயே. ()

பொல்லாதமிலேச்சருக்கும் விதேகமுத்தி தருஞானபூமியென்று
நெல்லாகிமுளைக்குமெனைத் தண்டுலமாக்கியகுருவேநீர்சொன்னீரோ
இல்லாளுங் குடும்பம்விட்டுச் சந்நியாசம்புகுந் தேகாங்கியானோர்
அல்லாமன் முத்திபெறாரென்று சிலர் சொலுமயக்கமகற்றுவீரோ. ()

சிட்டர்புகழ்மகனே நீசங்கித்தசங்கைகான்று தெரியக்கேளாய்
கட்டழியுந்துறவுநால்வகையாகு மவைகளுக்கங்காகும்பேர்கள்
பட்டதுயர்கெடுங்குடீசகம்வெகூதகமஞ்சம்பரமவஞ்சம்
விட்டகலுந்துறவுக்குவிராகங்காரணமன்றிவேடமன்றே. (கருஅ)

மந்தமுந்தீவிரமுந்தீவிரதரமுமெனமூன்று வகைவிராகம் [ம்
வெந்துயரம்வரும்பொழுது குடும்பத்தைவெறுத்துவரும்விராகமந்த
இந்தவுடலளவுமினி தனம்வேண்டாமெனவிட தீவிரமென்பார்கள்
அந்தணனார்மித்தையெனவிடலது தீவிரதரமாமறிந்திடாயே. (கருகூ)

பாவிமந்தவிராகத்திற் சந்நியாசங்களொன்றும் பலித்திடாதே
தீவிரத்திற்குடீசகமும்வெகூதகமு மென்றிரண்டுதிறங்களுண்டாம்,
தாவிநடந்திடத்திட மிலாதவர்க்குக்குடீசகமுஞ்சகங்களெங்கும், மே
விநடந்திடத்திடமுள்ளவர்க்குவெகூதகமுமெனவிதித்தார்மேலோர்.

இருவகைதீவிரதரத்துமஞ்சனென்றும்பரமாஞ்சனென்றுஞ்சொல்வ
வருமஞ்சனுக்குமுத்தி சத்தியலோகத்தன்றிவாராதென்பார் [ர்
பரமாஞ்சனுக்குமுத்தி யிவ்வுலகின்ஞானத்தாற்பலிக்குமென்பார்
திரமருவும்பரமாஞ்சன்றானு மிருவகையாகுஞ்செப்பக்கேளாய். ()

சிஞ்ஞாசுஞானவா னென்றிரண்டுபேர்களவ ரிற்சிஞ்ஞாசு
மெய்ஞ்ஞானபூமியின்முன் மூன்றுபூமியுடைக்கும்விவேகியானோன்
சுஞ்ஞானவானென்போன்சீவன்முத்தியடைந்திருக்குந்தூயமேலோ
அஞ்ஞானமகலுமந்தச்சிஞ்ஞாசுமிருவகையாமதுவுங்கேளாய். [ன்

பந்தமனை துறந்துசிலரதிதிகளாயிருந்தடைவர்பரமஞானம், அந்
தணர்மன்னவர்வணிகர் சூத்திரராயிருந்துசிலரடைவர்ஞானம், இந்த
வகைச்சாத்திரத்துமூலகத்துநடப்பதுகண்டிருந்துமைந்தா, சிந்தனை
யின்மயக்கமென்னே சுருதியுத்தியநுபவத்தாற்றெளிந்திடாயே. ()

வேறு.

பிறந்ததுண்டானாலன்றோ பிறகுசாவதுதானுண்டாம்
பிறந்ததேயில்லையென்னும் பிரமமாவதுவுநானே
பிறந்ததுநானென்றாகிற் பிரமமன்றந்தநானே
பிறந்ததுமிறந்ததற்ற பிரமமானானேநானே. (கக௯)

நானென்றபிரமமான நானேநானறியேனென்றால்
நானென்பதேதுபின்னை நம்முடைப்புந்தியென்னில்
தானதுமயக்கந்தன்னிற் சாகுமேசாவாதாகி
நானெனநிறைந்திருந்த ஞானமானானேநானே. (கக௰)

நிறைந்தவாறெந்தவாறு நிலைதெரிந்திலனென்றாயேல்
அறிந்தசாஞ்சுழுத்திதன்னி லாநந்தமதுவேயாகும்
குறைந்ததற்காநந்தந்தான் குவலயந்தன்னிலில்லை
நிறைந்ததேயிந்தவான்மா நிதானமிவ்வறிவுதானே. (கசுசு)

மனத்தினாலெண்ணித்தானே வந்ததிவ்வுலகமாகும்
நினைத்திடலநேகலோக நிற்பதவ்வறிவிலன்றோ
அனைத்தையுங்கடந்தப்பாலு மந்தமற்றறிவிதாமென்
றெனைத்தனிவிசாரித்திட்டா லேகமாய்நிறைந்தோனானே. (கசுஎ)

அந்தவாறிருந்துகொண்டே யாநந்தமநுபவிக்க
எந்தவாறிருந்துகொண்டா லெனக்கிதுதெரியுமென்னில்
இந்தமூன்றவஸ்தைதம்மு ளெழுந்திடும்விருத்திநீக்கில்
அந்தவாறிருந்துநீயு மாநந்தமடையலாமே. (கசுஅ)

வாதனாவசத்தினாலே வருகிறவிருத்தியெல்லாம்
ஏதினாலடக்கலாகு மென்றுதான்விசாரஞ்செய்யில்
போதமாமிராசன்றானைப் புந்தியைம்புலன்களெல்லாம்
தாதராயிருக்கப்பெற்றாற் சகலமுமடங்குந்தானே. (கசுக)

விருத்திகளடக்கவின்னம் விநோதமாம்யோகத்தாலே
திருத்திபோனாதமூச்சைச் சுகமுடனடக்கினிற்கும்
கருத்ததற்கில்லையென்னிற் காரணசரீரமாகிப்
பெருத்ததோரவித்தைதன்னைப் பிடுங்கிடிலடங்குந்தானே. (கஎ0)

காரணசரீரந்தன்னைக் களைவதெவ்வாறென்றோதில்
ஆரணம்பொய்சொல்லாதே யதன்பொருளகத்திலுய்த்துப்
பூரணமாகுமென்மேற் புவனங்கடோற்றமென்று
தாரணைவந்ததாகிற் றரித்திடுமவித்தையெங்கே. (கஎக)

அப்படியிருக்கச்சித்த மலைதலால்விவகாரத்தில்
எப்படிகூடுமென்னி லென்னைவிட்டொன்றுமில்லை
இப்படிகண்டவெல்லா மென்மயமென்கனுப்போல்
கற்பிதமென்று தானே காண்கின்றசித்துநானே. (கஎஉ)

சித்துநானிறைந்தோனென்ற திடமறவாதிருந்தால்
எத்தனையெண்ணினாலு மேதுசெய்தாலுமென்ன
நித்திரையுணர்ந்தபின்பு நிற்கின்றகனாவேபோல
அத்தனையும்பொய்தானே யாநந்தவடிவுநானே. (கஎங)

நானெனவுடலைத்தானே நம்பினேனநேகசன்மம்
ஈனராய்ப்பெரியோராகி யிருந்தவையெலாமிப்போது
கானலில்வெள்ளம்போலக் கண்டேசற்குருவினாலே
நானெனவென்னைத்தானே நம்பியீடேறினேனே. (கஎச)

என்னபுண்ணியமோசெய்தே னேதுபாக்கியமோகாணேன்
நன்னிலந்தனிலெழுந்த நாரணன்கிருபையாலே
தன்னியனானேனா னுத்தரீயத்தைவீசுகின்றேன்
தன்னியனின்னுநானே தாண்டவமாடுகின்றேன். (கஎரு)

தத்துவஞானம்வந்த சந்தோடவதிசயத்தால்
நித்தமாடுவன்காணென் றறிலைமுன்னமேயறிந்த
சத்தியமதனாலன்றோ தாண்டவாவென்றழைத்தார்
அத்தனைமகிமையுள்ளோரன்னையும்பிதாவுந்தாமே. (கஎசு)

வந்ததோரிவ்வாநந்த மகிழ்ச்சியாருடன் சொல்வேன்யான்
சிந்தையிலெழுந்துபொங்கிச் செகமெலாநிறைந்துதேங்கி
அந்தமில்லாததாயிற்றப்படிக்குருவேதாந்த
மந்திரமருளுமீசன் மலரடிவணங்கினேனே. (கஎஎ)

வித்தியாநந்தமிந்த விதமெனவிளம்பினேமே
பத்தியாலிந்தநூலைப் பார்த்தநுபவித்தபேர்கள்
நித்தியதருமநிட்டை நிலைதனையறிந்துசீவன்
முத்தியையடைந்திருந்த முனிவரராகுவாரே. (கஎஅ)

ஆரணப்பொருளாம்வித்தி யாநந்தம்விளங்கவேதும்
காரணங்குறைவிலாமற் கைவல்யநவநீதத்தைப்
பூரணமாக்கவேண்டிப் பூர்வமர்நன்னிலத்தில்
நாரணகுருநமக்கு நவின்றனர்யோகில்வந்தே. (கஎக)

நூல்செய்தவர் சிறப்பு.

அண்ணறன்னருளினாலேயகம்புறமன்றியொன்றாய்
எண்ணமிலக்கியார்த்தத்தின் பொருளதுநானென்ன
நண்ணினசரீரமாதி நாதத்தினுபாதியென்றே
கண்ணதாயவனைத்துங்காணக்காட்டினன்றாண்டவேசன். (கஅ0)

வேறு.

ஆன்றபதமாமூன்றற்குமது நீயானாயெனும்பொருளிற்
சான்றதுரியாதீதமெனுந் தடையற்றிலங்கொண்சைதந்நியம்
ஊன்றியுணர்ந்தோர்விகற்பமயக் கொழித்துத்தடையு மூடறுத்துத்
தோன்றித்தானேதானவர் துலங்குந்தமக்கேசுவானுபவம். (கஅக)

என்னுமாவாக்கியநான்கு மிசைக்கும்வித்தியானந்தம்
சொன்னநாராயணன்பாதந்தொழுதுதுதித்தோர்துகளற்றோர்
இன்னமாணுக்கன் குருவாற்சந்தேகந்தீர்ந்திடுபதத்தே
துன்னிநிறைந்து நின்றோர்களேயமுத்தராகுவரே. (கஅஉ)

வேறு.

தத்துவவிளக்கத்தாலுஞ் சந்தேகந்தெளிதலாலும்
ஒத்திருள்விடாதமாயாவுள்ளிருளரியவோங்கும்

சித்ததாமொளிவிளங்கச்செய்துபின்விருத்திபேதப்
புத்தியால்வருமையந்தைப்புரையறத்தெளிவித்தாண்டான். (கஅங)

ஆண்டதேசிகனுமைய ஞானனனந்தன்பாதம்
பூண்டவாரோபத்தான்முன் பொய்ம்மயக்காய்வந்தத்தை
மாண்டநல்லபவாதத்தான் மாய்த்தருணேக்கத்தென்றும்
காண்டிடவைத்தளித்தகாரணுபோற்றிபோற்றி. (கஅச)

குலவுசற்குருவின்பாதக்குளிர்புனற்றலைமேற்கொண்டால்
உலகினிற்றீர்த்தமெல்லா முற்றபேறடைவார்போல
நலமையாகுங்கைவல்ய நவநீதநூலைக்கற்றோர்
பலகலைஞானநூல்கள் படித்தஞானிகளாய்வாழ்வார். (கஅரு)

சந்தேகந்தெளிதற்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் உ - க்கு திருவிருத்தம் - உகரு.

கைவல்யநவநீதம் முற்றிற்று.

சர்வஞ்சின்மயம்.

புத்தகவிளம்பரம்.

நாஞ்சிவவாதக்கட்டளை, கீதாசாரத்தாலாட்டு, சசிவர்ணன்சரித்திரம், துவாதசநாமசங்கீர்த்தனம் முதலியன கோயிலூர்பதிப்பு	0	6	0
சிவானந்தபோதம்	0	2	0
வேதாந்தசூடாமணி	0	2	0
கட்டளைக்கொத்து	0	8	0
கொலைமறுத்தல் உரை	0	5	0
வைராக்கியசதகம் உரை	0	5	0
பரிபூரணானந்தபோதம்	0	4	0
ஆரூசாரவிலாசம் படங்களுடன்	0	12	0
ஒழுவிலொடுக்கம் உரை	0	12	0
சிவப்பிரகாசம் மூலமும் உரையும்	0	8	0
சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம் சிவசம்வாதம் உரை	1	4	0
சுகர்கைவல்யம்	0	2	0
ஞானப்பிரகாசதீபிகை அண்டபிண்ட படமுடன்	1	0	0
18-சித்தர் ஞானக்கோர்வை	1	0	0
திருப்புகழ் 100-பாடல்	0	3	0
,, 150-பாடல்	0	4	0
திருத்தணிகைத்தலமான்மியவசனம்	0	2	0
விஷ்ணுதலமான்மியவசனச்சுருக்கம்	0	8	0
திருவாதவூரர்புராணம் உரை (யாழ்ப்பாணபதிப்பு)	1	0	0
அரிச்சந்திரபுராணமூலம்	0	8	0
சிவஸ்தலமான்மிய வசனச்சுருக்கம்	0	12	0
விருத்தாசலபுராணம் உரை	0	10	0
விநாயகபுராணம் உபாசனாகாண்டம் கவி	2	0	0
ஆச்சாபுரதலபுராணம்	0	4	0
பிரமோத்தரகாண்டம்	1	8	0
பெண்ணாடமென்னும் திருக்கடந்தைபுராணம்	0	8	0
திருவிருஞ்சிபுராணம்	0	8	0

விநாயகபுராண வசனம்	2	0	0
திருவேங்கடஸ்தலபுராணம்	0	8	0
திருவிளையாடற்புராணவசனம் படத்துடன்	1	8	0
திருக்கழுக்குன்றபுராணம்	1	0	0
பெரியபுராணவசனம் படத்துடன்	1	8	0
சித்தாந்தசாஸ்திரம் 11-நூல்கள்	1	8	0
சூடாமணி நிகண்டு 12-தொகுதியும்	1	4	0
,, 10 நிகண்டு உரை	1	0	0
,, 11-வது 12-வது நிகண்டுகள்	0	8	0
வீரமாமுனிவர் சதுரகராதி	1	0	0
யாழ்ப்பாண அகராதி புதியபதிப்பு (பெரிசு)	3	8	0
சோதிடபாலசிக்ஷை	0	6	0
சாதகஅலங்காரம்	0	8	0
சப்தரிஷிவாக்கியம் 5500 - பாடல் (சோதிடம்)	4	0	0
பெரியவருஷாதிநூல்	0	6	0
சுந்தரகாண்டஉரை	2	8	0
நல்லாப்பிள்ளைபாரதம் செய்யுள் 2-வாலியம்	7	0	0
வில்லிபுத்தூராழ்வார்பாரதம் செய்யுள்	3	8	0
மூவர்தேவாரம் (பண்முறை)	3	8	0
திருஞானசம்பந்தர்தேவாரம் தனி	1	12	0
திருநாவுக்கரசு தேவாரம் தனி	1	8	0
தாயுமானவர்	0	12	0
திருவாசகம்	0	8	0
தோத்திரக்கொத்து 86-புத்தகங்களடங்கியது	0	8	0
மனவுல்லாசக்கதை	0	8	0

☞ கொ. லோகநாதமுதலியார்.

மநோன்மணிவிலாச சென்ட்ரல் புக்டிபோ,

நெ-29, வைத்தியநாதமுதலிவீதி, சென்னை.

உ

சிவமயம்.

கைவல்ய நவநீதம்.

மூலமும், ஸ்ரீலஸ்ரீ பொன்னம்பலசுவாமிகள் இயற்றிய தத்துவார்த்த தீபமென்னும் உரையும். இது விசேஷகிரந்தமென்பது உலகப்பிரசித்தம். இவ்வரியநூலுக்கு உண்மையான அர்த்தமெழுதிய பொன்னம்பலசுவாமிகளுக்கு உலகம் அளிக்கவேண்டிய வந்தனம் அளவில்லாதது. விசேஷ உரையெழுதியதுடன் படிப்போர்க்கு விஷயம்நன்ருய்ப் புத்தியில்படுமாறு அநேக உபமான உபமேயங்களுடனும், அநேக மேற்கோளுடனும் எளிய நடையில் எல்லாரும் அறியும்படி எழுதியிருப்பது மிகவும் சிலாக்கியமானது. இவரது உரையுடன் இந்நூலைப்படிப்போர்க்கு போதகாசிரியர் வேறேவேண்டுவது அனுவசியகம். நல்லநூல், விரிவானவுரை, உயர்ந்தகாகிதத்தில் பிழையின்றிச் சுத்தமாய் அச்சிட்டு காலிகோபயிண்டுசெய்து தயாராயிருக்கிறது. இதன் விலை ரூபா 2—0—0.

வேதாந்தபோதினி

அல்லது

நாலுசிஷ்யர்களின் கதை.

இப்புத்தகமானது நற்குணம்வாய்ந்த நாலுசிஷ்யர்கள் முறையே கர்மம், பக்தி, யோகம், ஞானம் என்பவைகளைக் கடைப்பிடித்து, ஓர் சற்குருவையடைந்து நல்லுபதேசம்பெற்று, நித்தியானந்தசுகத்தை யடைந்தகதையை, எளியதமிழில் வசனமாக வேதாந்தத்தின் அதிசூட்சமான பொருள்களையெல்லாம் யாவரும் அறியுமாறு கூறும். விலை அணா—8.

கொ. லோகநாதமுதலியார்.
மனோன்மணிவிலாச சென்ட்ரல் புக்டிபோ,
நெ-29. வைத்தியநாதமுதலிவீதி சென்னை.